SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

XCV No. 66 JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 8, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 8-го КВІТНЯ 1988 Ч. 66 РІК XCV

„На Україні знов Христос воскрес, Та мертвою зосталася земля".

„СЛАВМО ЙОГО В ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ"

ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ (СОБОРНОПРАВНОЇ) В АМЕРИЦІ Й ЕВРОПІ

Христос Воскрес!

Славмо Його у Тисячоліття Християнської України! Бо нині найрадісніше Благословенне Вселенське Свято. Після Своїх трагічних мук і розп'яття на хресті Ісус Христос воскрес на третій день, як Він Сам заповідав під час Свого Великого Благовістя на нашій пляметі землі.

І тому вся Вселенна урочисто радується: „Воскресіння Твоє, Христе Спасе, Янголи оспівують на небесах, і на землі сподоби від чистого серця Тебе славити".

Христос заповів нам про найбільшу ведучу заповідь, як у Всесвіті, так і в людському житті, щоб понад усе: Ми любили Бога, а також ми всі взаємно любилися між собою, як і Бог нас полюбив. І тоді завжди ми будемо мати рясні плоди у нашій праці і перемогу в боротьбі. І „Ніхто більшої любови не має над ту, як хто власне життя поклав би за друзів своїх" (Іван 15, 13). І Христос Власним життям дав приклад абсолютної любови і самопожертви для спасіння душ людства.

А поскільки Господь послав наші душі народитися в українській нації, то цим Він уклав у наші душі і надзвичайне місійне призначення серед української нації, щоб ми також із абсолютною Божою любов'ю своє життя віддали за друзів своїх у нашій саможертвенній боротьбі за визволення всієї християнської української нації з-під сучасного безбожного московсько-комуністичного тиранства.

І наші волелюбні і доброголюбні християнські покоління мають привести суверенну християнську Україну до повної перемоги і життєрадісної вічности.

Ми повинні із вільних країн світу знайти видимі й невидимі дороги і стежки, щоб допомогти нашим братам і сестрам у поневоленій, але воюючій Україні, для піднесення і посилення їхньої віри і боротьби для суверенної християнської перемоги. А особливо необхідно просмикнутися різними таємними тайгами до концентраційних таборів і в'язниць до наших мучеників і мучениць за християнську суверенну Україну із Господньою Вірою і святочним привітом:

Христос Воскрес!

Славмо Його, у святий Тисячолітній Рік Християнської України!

Христос заповів: „Боже царство в середині вас" (Лука, 17, 21).

Йдучи за Христовою Мудрістю, ми говоримо: „Християнська суверенна Україна в середині нас". Отже, прозрімо наперед дорогу боротьби і перемоги Самостійности України, до якої нас приведе Дух Святий, бо: „Де Дух Святий, там воля" (2. Кор. 3, 17). А коли ми бачимо всі можливості для перемоги, то мусимо перейнятися абсолютною вірою і самопожертвою для цієї перемоги. Бо „Хто вірує той не має нічого неможливого" (Матвій, 17, 18).

І коли Христос оздоровляв сліпих, калік та інших безнадійно хворих, то Він говорив: „Віра твоя спасла тебе". І Ми маємо всі можливості створити таку всеперемагаючу віру, щоб сповнити наше місійне призначення повною перемогою. І немає віри чи релігії на світі, яка могла б дорівнюватися з християнством. Бо ніхто і ніколи не творив таких Божих Чуд на нашій рясно-багатій планеті землі, як творив Ісус Христос, бо Він Єдиний Богочоловік, Який, як Син Божий: „Від Отця народився поперед у всіх віків" („Вірую").

А тому не шукаймо ворогів, а шукаймо й творімо друзів і союзників самостійної християнської України. Христос сказав св. Апостолам: „Хто не супроти вас, той за вас" (Лука, 9, 50). Отже, „Хто не проти самостійної християнської України, той за неї". Але в іншому місці, то Христос застеріг: „Хто не зі Мною, той супроти Мене; хто не збирає зі Мною, той розкидає" (Матвій, 12, 30). А це означає: „Хто не з суверенною християнською Україною, той проти неї, хто не єднається щиро з українською нацією, той руйнує її". І ми мусимо бути цілком свідомі у нашій праці і збройній боротьбі у відношенні наших близьких і далеких сусідів, які прикриваються також у різних формах християнства, використовуючи його, як слуги диявола. А деякі просто заявляють, що вони вороги Бога і волелюбного людства, діючи, як диктатори-терористи. І Христос, як Вселенський Учитель і Спаситель, передбачливо вияснює нам, християнам, які можуть бути для нас небезпека, і як знайти дорогу для перемоги.

Та найбільше місійне призначення в любові і вірі, мудрості і самопожертві припадає на провід, як у Святій Христовій Церкві, так і в українській християнській нації. І ми бачимо, як Христос перед Своїми трагічними муками, облитий сльозами, молився до Святого Отця Небесного в Гетсиманії, щоб Апостоли гідно сповнили своє глобальне місійне призначення: „А за тих Я посвячую в жертву Самого Себе, щоб освячені правдою стали й вони. Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що за їхнього слова увірують в Мене" (Іван, 17, 19-20).

І сталося Боже Чудо, що невелика група апостолів, з малою освітою, але з абсолютною любов'ю і вірою, з Божою мудрістю і самопожертвою у своє провідницьке призначення довершили свою глобальну місію із повною досконалістю, включаючи самовідречення. Вони створили й розбудували Святу Христову Церкву, яка є ведучою вірою і Божою наукою для людства на землі, і якої ми є тепер ісповідниками. Гартуючи їх, Христос говорив: „Ви ж оті, що перетривали зі Мною у Моїх випробовуваннях" (Лука, 22, 28).

І тут найбільшу відповідальність Христос покладає на добрих душпастирів для піднесення віри і сили для здійснення ідеалів Господньої правди для благобуття людства. А також Він покладає надію і на всіх віруючих, які самопожертвенно йдуть за своїми правдивими душпастирями.

(Закінчення на стор. 5)

Мирон Левицький

Михайло Ситник

І знов весна, як і минулі весни,
Покривджених людей не звеселя...
На Україні знов Христос
воскреснув,
Та мертвою зосталася земля.

Хоч і співають птиці над садами
І пахнуть квіти, мед збирає
джміль...
На цементі зруйнованого Храму
Жовтіє мох і в'ється дикий хміль.

На моріжку під клунею старою
Посвятить, може, дехто пасочки.
Коротка радість упаде сльозою
На серце, як роса на пелюстки.

А недруг в Києві біля Софії
Подвоїть варту вдень і уночі.
Й ніхто із наших кревних не посміє
Перехреститись, мимо ідучи.

Дніпро шумітиме там, на Подолі
Немов, щоб погостити людський
страх.

І хмари, наче вирвавшись з неволі,
Тікатимуть на захід в небесах.
А люди? Рани у цей День загоять
Й чекатимуть від Господа чудес,
І потайки, з надією німою
Шептатимуть: „Христос Воскрес!"

„СВІТЛО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ НЕХАЙ ОСЯЄ НАС".

ВЕЛИКОДНЄ АРХИЄПИСКОПСЬКЕ ПОСЛАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Дорогі і улюблені у Христі!

З тріюмфальними піснями перемоги, під радісний передзвін святкових дзвонів, ми обіймаємо сьогодні один одного і виголошуємо слова Великоднього привіту: „Христос Воскрес! Воістину Воскрес!".

Ми прийшли сьогодні вночі до притемненого храму і в думках своїх знову переживали сумні події останнього акту Страсного Тижня. Христос у гробі. Сповнені скорботою ідуть до гробу мироносиці, щоб віддати Йому останню пошану. Розгублені і перелякані, розбіглись апостоли Христові, втративши свого Учителя.

Але хіба ж не сказав Він — виразно і недвозначно: „Первосвященикам і книжникам буде виданий Син людський, і засудять на смерть Його, і поганам Його вони видадуть — на наругу, катування і розп'яття, але третього дня Він воскресне"? (Мт. 20, 18-19). То ж, у нічній темряві стояли ми перед закритими дверима храму, освітлені мерехтливими вогниками свічечок — символом надії на здійснення Його пророчих слів.

„А тоді — безмежна радість, підтвердження нашої віри, сповнення нашої надії! Христос воскрес! Воскрес, як і обіцяв, увесь світ осяявши Своїм світлим Воскресінням. Завершилось діло нашого спасіння, здійснились сподівання незлічених поколінь, що жили „в темряві й тіні смертельній" (Лк. 1.79). З Воскресінням Спасителя Христа перед усіма людьми відкрилась можливість стати синами світла, дітьми Божими, співучасниками життя вічного. Чи ж зможе бути більша радість, ніж усвідомлення, що ми — не випадкові мандрівники на цій землі, не безсильна сукупність атомів, не бездушні гвинтики в гігантській бездушній машині матеріяльного світу, яка невідомо звідки взялась і невідомо для чого існує, а високовартісні творіння Божі, кожний з певною і важливою життєвою місією.

Таку місію має не тільки кожна людина, але й кожна громада, кожне суспільство, кожен народ. Ми повинні бути горді з того, що належимо до народу, який, просвітившись світлом Христовим тисячу років тому, глибоко усвідомив що свою місію і вже з самих початків свого існування, як народу християнського, виконував її з найбільшою ревністю. Ми не тільки усім серцем сприйняли Віру Христову, не тільки блискавично швидко розбудували і до високого рівня досконалости підняли своє церковно-релігійне життя в усіх його проявах, не тільки давали незлічені приклади християнського благочестя, але й несли слово науки Христової іншим народам, виводячи їх з темряви і тіні смертельної. Церква і народ на Україні були протягом століть в найтіснішому зв'язку, якого не могли розірвати навіть найстрахітливіші переслідування. Ми будували з Христом; ми терпіли наругу, катування і розп'яття з Христом; ми воскресали з Христом, і ми залишаємося вірними Йому — за всіх часів за всіх обставин.

З гордістю за наші здобутки, за нашу незламну вірність Христові, ми святкуємо цього року 1000-літній ювілей хрищення Руси-України. Проголошений з цієї нагоди Святий Ювілейний Рік дає кожному з нас стимул переглянути своє життя, подивитися, чи гідно продовжуємо ми осяги наших батьків, дідів і прадідів; подумати про свій особистий дар Христові та Його Святій Українській Автокефальній Православній Церкві з нагоди її тисячоліття. Кожен з нас одержав від Бога якийсь талант, дехто два, п'ять, або й десять. Не ховаймо цих талантів, як нерозумний слуга у притчі Христовій (Мт. 25, 24-30) — примножуймо їх і використовуймо на славу Божу, на славу Святої Церкви своєї і для загального, а не лише свого власного добра!

Пам'ятаймо, що свій 1000-літній ювілей Українська Православна Церква в Україні зустрічає в темряві найтемнішої неволі. Потоптана, зневажена, позбавлена будь-яких ознак своєї самобутности і будь-якого голосу, позбавлена можливости молитися рідною мовою, вона живе там сьогодні лише в серцях спрагненого віри і вільного життя українського народу. Пам'ятаймо, що силою історичних обставин ми, православні українці у вільному світі є тепер єдиними носіями Українського Православ'я, єдиними правними спадкоємцями Київської Митрополії святого князя Володимира, єдиними охоронцями церковно-релігійної спадщини наших предків. Це накладає на нас святий обов'язок — не тільки зберігати цю дорогоцінну спадщину, але й всебічно розвивати її, доповнювати і збагачувати своїми власними здобутками.

За десятиріччя свого існування в країнах вільного світу, Українська Православна Церква виросла, змужніла, створила міцну матеріяльну базу. Тепер, коли ми входимо в друге тисячоліття Християнської України, нам потрібна могутня хвиля духового розвитку. Потрібно поновлення і посилення наших зобов'язань Христові і Його Святій Церкві. Потрібно зросту Богопізнання, побожности, любови до Бога і ближнього, примноження діл доброчинности та милосердя. Нам потрібні молоді кадри духовенства — потрібні високоосвічені, побожні і добрі пастирі, сильні проповідники, які несли б споконвічне Слово Боже у формі, зрозумілій і сприйнятливій людям атомної доби. Нам треба розбудувати сильну систему релігійного навчання дітей і молоді, яка запевнила б, що наші нащадки знатимуть свою Віру і зберігатимуть та продовжуватимуть розвивати передану їм церковно-релігійно-культурну спадщину. Нарешті, нам конче треба якнайшвидше відродити видавничу діяльність, щоб і самим навчитися, і дітей своїх навчати, і світові звіщати друкованим словом хто ми, чиїх батьків діти, і які духовні багатства ми посідаємо. А коли прийде довгождана година свободи для нашого народу й Церкви в Україні, нам треба бути готовими дати їм широку, всебічну допомогу у новому відродженні.

Світло Христового Воскресіння нехай осяє нас і змінить наші сили для виконання цих великих завдань.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Віддані вам у Христі:

† **Мстислав**, митрополит
† **Константин**, архиєпископ
† **Володимир**, архиєпископ
† **Анатолій**, архиєпископ
† **Антоній**, єпископ

Великдень 1988
Оселя св. апостола Андрія Первозваного
С. Бавнд Брук, Н. Дж., ЗСА

УСІМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ ЦЕЙ ПРАЗНИК ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО, БАЖАЄМО РАДОСТІ, НАСНАГИ ТА ВСІХ БЛАГ ГОСПОДНІХ!

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ І „В-ВО „СВОБОДА"

„УСІ ТІ, ЩО В ХРИСТА ХРИСТИЛИСЯ, У ХРИСТА ЗОДЯГНУЛИСЯ"

ПАСХАЛЬНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ

Ми знову святкуємо таємницю смерти й воскресіння Сина Божого, що Своїм воскресінням переміг смерть. Як православні християни, ми визнаємо, що смерть і воскресіння під кожним оглядом пов'язані з нашим життям. Починаючи нашим хрищенням, усі св. Таїнства містять у собі смерть для нашого гріховного життя і воскресіння в Ісусі Христі. Тому то, маючи це на увазі, Церква Христова із самого початку приготовляла „оголошенну", щоб прийняти їх у лоно вірних в навечір'я Пасхи під час Вечірні й Літургії св. Василія Великого, у Страсну суботу. Цей старинний звичай Церква замінила на Хресний хід з хоругвами перед воскресною Утренею, щоб пригадати нам про наше хрищення, як учасників у смерті і воскресінні Христовім.

Цього року нам треба особливо відспівати Апостолові слова „Усі ті, що в Христа христилися, у Христа зодягнулися", бо відзначаємо Тисячоліття Хрищення Київської Руси. Ми знаємо й оцінюємо цю подію, яка змінила курс історії нашого українського народу, як рівно ж цілого світу. Поганський правитель з цілим народом помер в дорозі старого поганства, і силою Святого Духа воскрес до нового життя в Ісусі Христі. Св. Ап. Павло пише до Римлян: „Ото ж, ми поховані з Ним хрищенням у смерть, щоб, як воскрес Христос із мертвих славою Отця, так і ми стали ходити в обновленні життя... ви маєте вважати себе за мертвих для гріха й за живих для Бога в Христі Ісусі" (6:4-11).

Ото ж, чи можемо ми співати радісне „Христос Воскрес" і продовжувати жити в гріхах? Чи маємо прославляти Воскресіння Христове лише устами, а на ділі залишатися в самолюбстві та гордині? Усі ми визнаємо Символ Віри, який урочисто проказуємо під час Хрищення та Служби Божої. Ми не є незалежними громадянами, а творімо Святу Українську Православну Церкву в Америці та по всьому світі. Ми є тим „Новим Єрусалимом", про якого згадуємо в Пасхальній Службі Божій. Тому, всі ми, духовенство і вірні маємо змагати до виконання Волі воскреслого Христа.

У своєму останньому заповіті Господь Ісус Христос сказав: „Ідіть, і зробіть усі народи за учнів Моїх" (Мт. 28:19), і тому, як наслідники Апостольської віри і як нащадки св. Володимира, який 1000 років тому назад дослівно виконав цей наказ і охристив наших предків у ріці Дніпро, — ми всі маємо виконувати цей заповіт. Ми маємо проповідувати Святу Євангелію, про Христове Воскресіння повсюди і повсякчас. Ця наша праця починає діяти вже у наших домах, у церковних громадах. Ми повинні заохочувати нашу молодь, аби брала активну участь у церковному житті. У мішаних подружжях, неправославних подругів ми не повинні трактувати, як членів другої кляси нашої Церкви. Дуже часто їх захоплення та любов до нашої Церкви охолоджується через наше невідповідне ставлення до них. Наші звичаї та передання повинні закріпитися у їхніх серцях і умах, а зокрема в молодому поколінні.

Нехай у це велике Свято із Свят, наше радісне „Христос Воскрес" — понесеться із наших Церков до наших громад та міст, у яких живемо та до всього творіння!

Христос Воскрес — Воістину Воскрес!

Ваш у Воскреслому Христі
† **Всеволод**, Єпископ

Українці ввійшли в управу інституту

Монтреаль (ОУПС-УІБ). В суботу, 26-го березня ц.р. відбулися в Лотиському культурному центрі в Лясаль Загальні збори Інституту середньо-европейських студій в університеті Конкордія в Монтреалі.

Після звітів уступаючої Управи й прийняття нових членів обрано нову Управу, яку очолив проф. д-р А. Кавчак з університету Конкордія. В склад керівних органів інституту крім чехів, поляків, мадярів, румунів, лотишів, увійшли такі українці: проф. Ярослав Рудницький, д-р Роман Олійник-Рахманний, д-р Ярослав Келебай та А. Хоменко.

Після виборів відбулася дискусія над наміреннями науково-дослідних та видавничих плянів інституту.

Олімпійський Комітет влаштовує бенкет-бенефіс у Філядельфії

Філядельфія (М. Б-й). В суботу, 16-го квітня ц.р., тут в Українському Освітньо-Культурному Центрі відбудеться бенкет-бенефіс, який влаштовує комітет Української Олімпіяди і Здвигу Молоді.

В програмі бенкету будуть виступи визначних спортовців, солістка Зеня Гарчанин при акомпаньяменті Галі Мазурок-Рей і Театральна студія під керівництвом Володимира Шашаровського. Ведучий програмою є д-р Ігор Куцак.

Весь дохід з цієї імпрези призначений на потреби Олімпіяди і Здвигу Молоді, що відбудеться в днях 27-30-го травня ц.р.

Комітет Української Олімпіяди і Здвигу Молоді запрошує українську громаду Філядельфії і околиць прибути на бенкет, щоб в той спосіб допомогти своїй молоді успішно перевести заплановану Олімпіяду з приводу величавих роковин Тисячоліття Хрищення України.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302,
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Христос — Апологет справедливости і правди

Христове Воскресіння — глибоке і промінне містерією своєю і незвичайним його значенням для людства по найдальших закутинах світу, людства, що вірує у Божого Сина. Кожного Великодня, відчуваючи безмежну віру і радість, переживаємо цю містерію-містерій з думкою про наше особисте і українського народу воскресіння. І рік у рік, начебто на чудо, чекаємо на спалах тріюмфального блиску Христового Великодня, що зійде і на землі, від правіків українські.

Особливо цього року у Великодній час українську спільноту на поселеннях хвилюють події, що несуть із собою радість, надихають гордістю, що вона належить саме до українського народу. Однією із цих маркантних і врочистих подій є звеличування ювілею Тисячоліття Християнства в Україні. В усій нашій діяспорній „вселенній" по містах і містечках перекликаються братнім і величним відгомоном Богослужби, чергуються один за одним концерти, театральні постанови, друкуються наукові праці тощо. І поступово, з цими проявами відзначень, ми висуваємося на чоло однієї із християнських націй, якою колись володіли носії культури — могутні українські князі, які не раз і не два схрещували свої списи в переможних походах за незалежність, за свободу усієї Руси.

Є на жаль й інша подія, що в час Великодній наводить на нас смуток, а це трагедія і ув'язнення ні в чому невинного Івана Дем'янюка, який ізольований, самотній, під повторні від віків вигуки — „Розіпни його" — чекає на свій вирок в ізраїльській келії. Чекає він на воскресіння людської думки, що позбавлена ненависницького фанатизму прозріє.

Але вертаючись до позитивних явищ, що відбуваються у нашій спільноті, треба ствердити, що і цього року, і минулого діються і діялися події, що скріплюють оптимізм, що скріплюють віру у вільну і горду українську людину. На це вплинув приїзд апологетів справедливости і правди в підсоветській Україні — Миколи і Раїси Руденків, Йосипа і Олени Терелів, Данила Шумука та Стефанії Гнатенко. Приїхавши у вільний світ, вони вказували на мужню і незламну поставу правозахисників, які, не зважаючи на переслідування, і досі непохитні в своїх домаганнях і одержимі любов'ю до свого народу боряться за права його, що за Божими і людськими законами — йому належать.

І хто як не оці приїжджі з України напоюють українську спільноту на поселеннях вірою у воскресіння українського люду, вірою у визволення його. Будучи в Україні, вони передавали цю свою одержимість українською справою, цю витривалість у боротьбі, цю силу свого духу землякам своїм в Україні. І хтозна, можливо ці їхні слова, їхні вчинки, сповнені вірою в Правду, вірою в Бога, перейме від них чергове покоління.

Коли, особливо у великодній час, думаємо про Христа, то перед нами ясніє постать Христа-Чоловіколюбця, який із великої любови до людей приніс себе в жертву на Голгофті, обдарувавши все людство надією на вічне життя. Та водночас на думку приходить й інший Христос, який твердо обстоював право для покривджених, проганяв купців із храму, суворо напоминаючи їх словами: „Хіба не написано: Дім мій — домом молитви назветься в народів всіх", ви ж з нього зробили „печеру розбійників" (Мт. 21.13). Відомо ж бо, що на кожному кроці боровся Христос із лицемірством і брехнею фарисеїв і садукеїв, гостро їх картаючи.

Саме цей Христос вітає сьогодні поміж народом в Україні, загріваючи його — як Апологет справедливости і правди, що мусять прийти, як і світанок надходить після довгої темряви ночі.

Живучи повсякденно во Христі і славлячи Його — не може і не сміє покинути нас віра, що ми — народ, розсіяний по всьому світу, знову зійдемось усі разом з'єднано і спільно в Києві чи Львові і в унісон із великодніми дзвонами радісно і однодушно заспіваємо слова пісні, яка підіймає до життя навіть мертві душі і воскрешає до віри найбільших скептиків, слова, що передають з уст до уст велику, хвилюючу істину, що „Христос Воскрес!"

Юрій Клен

КРІЗЬ ВЕЛИКОДНІ МИНУЛІ...

Ні в одній країні, мабуть, Великдень не святкувалося так урочисто, як у нас в Україні.

У народів германських — німців, шведів та інших найулюбленішим святом є Різдво, але Великдень став найурочистішим святом Православної Церкви. У давній Персії існував культ Мітри, бога, що прийняв великі муки, і свято його відповідало нашому Великодню. Легенда про Мітру багато спільного має з історією Христових страждань, бо й він розпинався людьми.

Пам'ятаю, як у дитинстві вражав мене той епізод, що Пилат умивав руки перед очима народу, тим немов би вмиваючи себе від гріха. Дивним здавалося мені, як могла йому прийти думка розіграти таку оригінальну, на мій погляд, комедію. Аж багато пізніше довідався я, що то був обрядовий звичай, запроваджений у римському суді, і що це робив кожний суддя перед смертними вироками, наочно тим обрядом доводячи, що не лягає на нього особиста відповідальність за смерть того, кого карає уряд, і нічогісінького оригінального тут не було.

Наше століття не застосовує того обряду, бо води всіх морів і океанів не вистачило б, щоб відмити кров безвинно пролиту мільйонів жінок, дітей і беззахисних старих людей. Воно зрезигнувало з символіки. За часів останньої війни запроваджено свого роду „конвеєрні" способи страти, способи масового нищення...

Але Великдень зв'язаний у нашій уяві не зі смертю, а з життям, — життям, яке ту смерть подолало, і з весною, коли природа прокидається від зимового сну. Чи ж не було подібне свято й у єгиптян, які знали легенду про бога Озіріса, розтерзаного на частки, і воскреслого?

Спогад мій лине до дитячих років, до тих бучних весняних ночей, коли навколо церкви палали бочки зі смолою, коли жінки, розклавши навколо свої паски і крашанки, чекали на вихід священика, що має святити їх. Великодня неділя в одному місті на Волині. Після Служби Божої веселий натовп перед церквою. Червоні, сині, жовті стрічки в дівочих косах. Хлопці з кишенями, набитими крашанками. Український звичай „цокатися": у кого крашанка міцніша й проб'є кінцем чужу крашанку, той виграв. Б'ють спочатку гострішим кінцем, а коли розбився гострий, повертають тупим кінцем. У високій ціні міцна крашанка. Кріпость її випробовують, постукуючи гострим кінцем по зубах. Всі хлопці прекрасні „знавці", „фахівці" цієї справи. Деякі хитруни проколюють шкаралупу й наливають воску. Кажуть, тоді яйце стає міцнішим. Але то вважається за ошуканство. Іноді може трапитись і „кам'янка", себто кам'яна крашанка. Але то вже справжній злочинець, хто нею користується. Та й таку „кам'янку" легко виявити, взявши її на зуби. Ось один парубок хизується, що вже виграв шістдесят крашанок. Певно прийшов на майдан, озброєний найміцнішими. Ось малий хлопець виграв одну по одній... „Кам'янка, кам'янка!" — кричать інші хлопці. Та малий не звертає уваги. Він своєї крашанкою побиває усіх. „Кам'янка!" — вперто починають кричати інші. „Кам'янка!" — перепитав він і з усього розмаху шпурляє крашанку, оту свою найціннішу зброю, об камінь, і вона розлітається на шматочки. Хлопці, засоромлені й здивовані цією самопожертвенністю, замовкають...

Великодні в Києві... Я вже не хлопець, а студент. Гудуть дзвони в Софії, у Михайлівському, у Володимирському соборі, у „Залізній церкві", а ми веселим натовпом юнаків і дівчат переходимо з однієї церкви в другу. Чи ж можна в таку ніч спати? У ніч, коли повітря гуде й співає... Насамперед треба дочекатися хресного ходу, того моменту, коли священик, з'явившись на порозі церковному, проголосить „Христос воскрес!". А потім... Хіба до світанку хтось піде додому, коли на Володимирській горі весною пахнуть бруньки на деревах, коли вітер з-за Дніпра доносить пахощі верби, яка щойно розпустилася!

А вдома вже чекає стіл, накритий білим обрусом, заставлений пасками, горілками, наливками, крашанками...

Великдень на Архангельщині. Рік 1917. В який же то далекий куток світу закинула мене доля на заслання! Ані пасок, ані крашанок. Люди заможні, але звичайно того не відають. Та селяни здебільшого не знають, що то яйця, бо ніколи їх не бачили. У сусідньому селі Шотогорці є баба, що має кілька курок, так про це у всіх околицях оповідають, як про диво якесь. Церква за річкою. Лід почав підтавати, і переходити її небезпечно. Після Служби підходять під благословення. Священик однією рукою дає хреста цілувати, а другою від кожного приймає „мзду", яку кладе в калитку. Ні, такого звичаю нема в Україні! Краще піти геть і не дивитися...

Рік 1921. Дні великодні в Баришівці на Полтавщині. О, на яку пишну весну припав Великдень! Всі дерева в повному цвіті. Вишні біліють у темряві. Пахощами насичене повітря. Це мало не справжнє літо. Чистий четвер. Я і приятель мій Зеров одвідуємо то одну, то другу з двох баришівських церков. Правда, часи страшні настали, і не даремно в устах мого супутника складаються вже рядки сонета, що рівняє наші часи з отими єрусалимськими.

Навколо нас кати і
крутійство,
синедріон, і кесар, і
претор.
Не долі нашої смутний узор

Виходимо з церкви, а вгорі миготять у теплому повітрі вогкі зорі.

А от ідуть уже дівчата з церкви, несучи свічки у паперових ліхтариках [illegible] цвітуть на їхніх обличчях. Вся вулиця пливе потоком. Видовище, яке хвилює душу і збуджує в ній сотні далеких спогадів.

А от суботня ніч. Селянки принесли свої крашанки й паски, як це робилося за давніх часів. Десь у Києві це заборонено, а тут життя сміється з усіх тих заборон і береже звичаї старовини. А вишні, вишні в білому цвіті, що обступили цвинтар, і хвилі духмяні, що на крилах вітру долинають до нас! Мимоволі спливають у пам'яті слова нашої поетки Лесі.

Весни такої не було й не буде...

Рік 1922. Великодня ніч у Києві. О, яка ж то ніч! Який галас, яка ілюмінація! Прожектори прорізують темряву й вихоплюють з неї світлі плями... Мов карнавальний похід, вулицями пересувається антирелігійна демонстрація. Авта з дівчатами й хлопцями. Маски, бороди, блазні. Хтось перевдягнений за попа, з сивою бородою аж по пояс, кропить водою направо й наліво; крики, ракети злітають у повітря й розриваються з гучним лускотом. Всі вулиці захрясли людом, ледве можна ними пересуватися. Я все спостерігаю з Софійського майдану, де гамір доходить своєї найвищої точки. Он і жінку везуть перевдягнену за Матір Божу, а навколо неї танцює якийсь гурт у блазнецьких одягах...

Протискаюсь на цвинтар Софійського Собору й зразу немов би потрапляю в інший світ. Людей, що моляться і в церкві, і надворі, багато. Не дивлячись на гармидер на площі, на ракети, що злітають у небо — тут за високим муром панує тиша. Хвиля того галасу немов би розбивається об камінну твердиню і безсило відлинає назад. Навіть ні одна з ракет якимсь чудом не падає в юрбу тих, що зійшлись на молитву. Мені аж дивно, що той мур так може ізолювати від хаосу. О, як добре часами буває — відокремити себе муром від того світу, де запанували чорти й блазні, щоб у тихій самотині душі своєї відчути Бога...

І ще один великодній спогад. Не пам'ятаю вже який

(Закінчення на ст. 8-ій)

Роман Купчинський

Великдень у Києві

(Зі споминів очевидця)

Українські врочисті свята мають стільки краси й принади, що кожному з нас залишають незабутні спомини. Все, що діється в часі свят, глибше вбивається в пам'ять, і тому не диво, що багато пишеться споминів, зв'язаних з Різдвом чи Великоднем.

Пригадався мені Великдень 1920 року, який я святкував у нашій столиці, у Києві.

Українська Галицька Армія стояла тоді в сполуці з большевиками на польському фронті. Начальне Командування фактично не існувало, а те, що осталo, містилося в Києві. Звідси і я, приділений до пресової квартири, знайшовся в столичнім місті України.

Весна того року була рання і тепла. У Великодню Суботу беззоряна, тепла ніч повисла над Києвом. Все ж без уваги на війну, голод і неспокій відчувалося, що надходить свято. Місто оживилося, чути розмови, хоч притишені; чути кроки, хоч і обережні. Ми ждемо на бальконі нашої кімнати на північ. Опівночі вдарять дзвони в усіх церквах Києва і сповістять Україні, що Христос Воскрес. Ждемо і ждемо й не можемо дочекатися.

Нарешті в Софійському Соборі бамкнув дзвін: один, другий, третій. Металеві звуки продерли нічну тишу й радісним гомоном розлилися над містом. За Софією відізвалася Лавра, за Лаврою Володимирський Собор, далі Михайлівський, а за Михайлівським пішли інші. Величезний хор дзвонів розколихав тихе повітря, залив по береги вулиці і хвилею вдарив під хмари. А нарешті між них вбився, як таран, могутній бас найбільшого київського дзвону з Софії.

Не пам'ятаю могутнішого враження у своєму житті.

Стосотним гомоном,
Стосотним стогоном
Заграли дзвони...

— Христос Воскрес! — гудів нам великий дзвін. — Христос Воскрес! — співала сотня менших дзвонів.

— Христос Воскрес! — сказали ми собі з якоюсь дивною радістю в душі.

І пішли в Софійський Собор. А в Софії нині справді Великдень: українці відбирають церкву москалям.

На церковному подвір'ї тьма тьменна народу. Українці скоріше заступили церкву і відпихають москалів.

— Не дамо! — кричать.
— То наше!
— Ідіть собі в Москву! — вигукує хтось.

Напереді всіх поважний о. Липківський, митрополит Автокефальної Церкви. Заступив грудьми двері й не пускає.

І не пустили.

Москалі пішли правити до маленької каплиці побіч.

А Софійський Собор заяснів тисячними вогнями і почалася відправа українською мовою.

І всміхнулася на Нерушимій Стіні тисячолітня ікона Богоматері. І підняв гордо чоло вгору Архистратиг Михайло. І поблагословив народ Угодник Миколай.

У Київському Соборі святкували Великдень не невільники, не раби...

Борис Олександрів

Великодні думи

Весняний шум, співучі тони
І небо золотом горить...
„Христос Воскрес!" — співають дзвони,
Колишуть піснею блакить.

І кожен раз, як дзвони гулом
Лунають величі слова, —
Як голос давнього — минуле
У наших думах ожива...

У синю далеч линуть мрії...
О, краю сонця і степів,
Щоб загубить свої надії
Ти довго-довго так терпів!

Але ніколи світло раю
Не погасло в душі гроз,
Тож вірю я, і ти, мій краю,
Так само вірний, як Христос!

Настане день і морок туги
Розіб'є променем ясним,
Із ночі кривди і наруги
Ти вийдеш чистим і міцним.

І не злоба, не дух мамони
У краю волі буде жить,
А тільки — Бог, Воскресні дзвони,
Великдень, сонце і блакить...

Архипресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів

ХРИСТОС І ВОСКРЕСІННЯ

Дорогі Друзі! Найбільша драма в історії світу — це смерть на хресті Сина Божого за гріх чоловіка. Як через чоловіка прийшов у світ гріх, сказано, так через Сина Чоловічого — як себе величав Христос — прийшло спасіння. Як через Адама прийшла смерть, так через Христа — повнота життя.

І сталося усе це відносно незамітно в історії; уже друге тисячоліття деякі люди, сліпці духовні сумніваються, не вірять, сперечаються, і досі часто вимагають якоїсь особливої ознаки. Але ознаки такої не дасться їм, бо все воно й так було б не до речі: невіра не від незнання чи від сумніву, а від настанови і переконання. Тож і найбільша, справжня ознака — сама дійсність Христової істини, вершинної мудрости та абсолютної правди.

Хоч смерть Христа і Воскресіння пройшли майже незамітно в історії, проте резонанс від цього епохального факту дослівно потряс свідомість людини і остаточно змінив основи життя на віки. Бо і туманні вселюдські сподівання і точні Старозавітні пророцтва, ставши дійсністю, докорінно схвилювали серце людини і поставили людство у нову дійсність, у реальність нового світу, світу вічних, божественних вимірів. Безпаралельно, до вершин зросла духова творчість людини; стала найнаглядніщою особливо в площині прославлення Господа Бога, Творця і Вседержителя Вселенної. Найперше з Христа, Сина Божого, що воплотився між нами і вмер за гріх світу та за наші беззаконня. Не було на світі чоловіка (та й не може бути такого!) щоб все явув серця людей стільки любови, стільки посвяти та жертв, як Христос ось уже два тисячоліття. Хоч також не було на світі чоловіка, щоб викликав таку дивну ненависть і ворожнечі з боку сил зла як Христос. І все ж, хвилюючі відправи Страсного Четверга і Великої П'ятниці зрушують і найчерствішу натуру; рідко яка душа може утримати сльози очей і серця.

А все ж зводиться не до оплакування долі одного чоловіка, Ісуса з Назарету, а до прозріння великої і дивної містерії Христової любови, що проявилася у вершинній жертві примирення. До хвилюючого прозріння серцем. За нас умер Христос, за всіх людей. І воскреснувши як Бог із мертвих подарував нам членство у Царстві Небесному. Воскресіння Христове це найславніша корона вершинної містерії в історії світу.

Друзі! Христос Воістину Воскрес! І обновив життя, і відкрив нам Двері Раю, і дарував людині свободу; дарував життя вічне та привілей дітьми Божими зватися.

О. Кузьмович

МІЙ ВЕЛИКДЕНЬ — ТВІЙ ВЕЛИКДЕНЬ

Оксана рішила, що тим разом таки не буде святкувати двох Великоднів. Нічого не складалося. Діти зараз таки у Великодню Неділю поїхали на Фльориду, а до того тим разом це був лише тиждень різниці в обох календарях і якось ніяк не можна було таки зараз після Великодньої Неділі нового стилю зачинати зі Страсним тижнем, відпочатку, немов цю саму мелодію на зіпсованій грамофонній платівці.

Отже Оксана порішила зовсім „зігнорувати" ці другі Великодні свята і не пригадувати їх собі навіть у думках.

Протягом цілого тижня це було зовсім легко. Дні ішли, як завжди своїм утертим шляхом; в праці призабули Великдень зараз таки у понеділок, який в Америці є звичайним днем, а не святом, як колись в Европі і Оксана навіть не зчулася, як прийшла субота.

Але і в суботу ще можна було легко не датися усім споминам, які звичайно, приносили ці дні. Найкращим ліком на пакосні думки була завжди у Оксани мандрівка по крамницях, навіть, як не було потреби щонебудь купувати. При таких нагодах Оксані насувалося колись уживане, але, однак, правдиве ствердження, що коли жінка в поганому настрої — тоді іде купувати капелюх. Правда, у 80-их роках капелюхів майже не купується і Оксана не пригадує, коли мала останній на голові, але сама можливість спробувати нове вбрання, або лише поглянути на нову моду у великих крамницях таки полонить увагу та відсуває інші часто сумні чи неприємні думки.

Але після дня мандрівки по великому місті Оксана повернулася до пустої хати втомлена і невдоволена зі себе та з цілого світу із далі незмінною перспективою „другої" Великодньої Неділі, з якою не було відомо, що робити. Розуміється це невідоме вона викликала сама, коли відмовила усі запросини знайомих „старозаконників" на великоднє снідання і постановила забути зовсім цей Великдень, немов його і не було.

Недільний ранок прийшов, як звичайно; тихий, сонний з грубезним „Ню Йорк Таймсом" під входовими дверима. І, як звичайно, в цю пору Оксана, завинувшись щільно в старий купелевий плащ, сіла переглядати газету із чашкою кави, стараючись „удавати", що це така неділя, як завжди, повна самітних годин і жалю за невикористані можливості.

Спершу все йшло добре, але... від себе не втечеш і як вона не старалась, і як очі не мандрували по звичайно цікавих статтях — десь за вістками про „перебудову" і про нові жертви у Палестині, виринули, як клаптики весняних білих хмаринок на синьому небосклоні, різні картини з давнього і недавнього минулого, а з ними думки, думки...

Пригадався Великдень у переселенчому таборі, як вона малим дівчатком переживала усі обряди Страсного тижня, як з батьками та сестрами стояла довгі години у таборовій каплиці і била поклони та зі страхом мандрувала довгу дорогу на колінах до Божого Гробу, щоб не похитнутися і щоб з неї не сміялися. З подібним страхом стояла оподалік збудованої на подвір'ї табору спеціяльної печі із цеглин на те, щоб усі жінки з табору могли в ній пекти великодні бабки. Скільки клопотань було, щоб здобути усі потрібні харчі до цих бабок і яке нервування у мами чи аби не „впадуть" вони, чи виростуть належно і чи буде чим погордитися. Отже Оксана боялася за маму, за її настрій, який відтак передавався цілій родині і за ці бабки, які були конечною частиною українських Великодніх свят.

Картини споминів плинуть, перескакують, а Оксана думає при тому, який нескладний був тоді цей їхній „світ" у переселенчому таборі, хоча майбутнє було таке непевне. Але у всіх була одна мова на устах, один Великдень, як ще недавно в Україні і одне бажання, якмога зробити його святковим і гарним. На те в кожного було досить часу, ніхто майже не працював і нікуди не поспішав, а на ці дні мешканці табору забували всі свої дрібні щоденні непорозуміння спільного життя переділеного не стінами, а коцами. Оксані дзвенить в ухах грімко перше „Христос Воскрес" у холодний, вчасний ранок, коли ще довкола німецьке населення спокійно спало, і як завжди при цій пісні немов мурашки проходили по плечах.

На овиді споминів появляються так добре знані обличчя батьків, родини і друзів молодечих витівок і забав.

Оксана з пересердям перекидає сторінку американської газети, немов би із новим змістом можна було відкинути всі пакосні спомини минулого, які саме сьогодні так хотіла забути. Але думки тим разом не хотіли її слухати і десь з-поза картин цих давніх Великоднів висунулася не так вже давня, але дуже сильно зарисована силюета Ричарда за бюрком його директорської кімнати, де найчастіше його бачила. Чому саме в такому моменті він, з'явився у її думках? Чи може тому, що вона розповідала йому про українські Великодні з таким сантиментом, пояснюючи все і традицію, і звичаї і писання писанок і довгі церковні відправи.

На згадку про Ричарда, серце, як раніше залляла тепла хвиля — хоча ця її любов не мала ніякого „геппі енду"

Скільки разів Оксана переконувала себе, що попала в стереотипну пастку любови секретарки до свого „боса", скільки разів боронилася проти неї, бож це було божевіллям з уваги на працю, на його обов'язки в родині і на різницю національностей.

І знову картини скачуть, перепливають, як ці білі хмари на весняному небі за вікном кімнати, і кидають щораз частіші тіні на її розгорнену газету. У них бачить вона так добре її відому кімнату у бюрі, як сидить, чекаючи на диктат, коли могла до схочу глядіти на його обличчя, бачить його службове мешкання, якому надала притаманного характеру своїми дрібними подарунками: вишивкою біля ліжка, мискою із трипільським узором і писанками у ній, картиною Гніздовського на стіні. Пригадуються поїздки ва південні острови у „ділових справах" і короткі ночі, що треба було кінчати потайки, як цілу їхню любов.

Оксана не один раз ставила собі питання чи його цікавить вона і цей чужий йому український світ з уваги на їхню любов, чи справді хоче його впізнати, бо умів годинами слухати її розповідей, переконуючи, що не маючи сам сильного родинного коріння подивляє все це, що полонить Оксану і що вона так прегарно вміє представити. Навіть різниця у святкуваннях Різдва і Великодня була йому цікава як її вивчив, і завжди пам'ятав

(Закінчення на стор. 7)

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Христос Воскрес!

УКРАЇНСЬКА ШКІЛЬНА РАДА

вітає

з Світлим Празником

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Ієрархів та Духовенство Українських Церков, наші шкільні, молодечі та громадські організації та ввесь Український Народ на Рідних Землях та на поселеннях.

Усім Центральним Організаціям та їхнім Відділам членам ЗУАДК-у, усім Організаціям та усім Приватним Особам — добродіям ЗУАДК-у, усім Жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у, та всім нашим Братам і Сестрам в Україні й поза Україною сущим —

Мирних і Радісних Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО,

кріпкої віри у велике і неминуче Воскресення Української Державности та щедрої наснаги у допомозі потребуючим Українським Братам і Сестрам

бажає

Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці

Всім Мистцям-Українцям, Любителям мистецтва і всьому нашому Громадянству

з нагоди

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажаємо

Здоров'я, Веселих та Щасливих Свят!

Христос Воскрес!

Управа

Щирі побажання Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

пересилає

усім своїм Членам, Симпатикам, Прихильникам, Спортовим Централям СУАСТ і УСЦАК, Братнім Спортовим Товариствам та всьому Українському Громадянству —

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ в Ню Йорку

Головна Управа і Відділ в Ню Йорку Т-ва Українських Інженерів Америки

з нагоди

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажає усім Членам та Їх Родинам, українській Церковній Ієрархії усіх віровизнань, усім Установам та усім Рідним в Україні і на поселенню

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

За Головну Управу:

Юрій Базилевський, *голова* **Іван Я. Хамуляк**, *секретар*

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

Українська Православна Парафія

ВСІХ СВЯТИХ

206 Схід, 11-та вул. в Ню Йорку, Н. Й. 10003

Дорогих наших Парафіян, Прихожан і Приятелів вітаємо сердечно

з Радісним Святом

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Парох: **о. Протопресвітер Іван Ткачук**
Сотрудник: **о. Григорій Рекуча**
Голова Параф. Уряду: **Михайло Сосницький**
Секретарі: **Марія Боднар і Оксана Крилова**

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

щиро вітає

З ВЕЛИКОДНІМИ СВЯТАМИ

Ієрархів Українських Церков, Голів Християнських Об'єднань, Українські Наукові Установи, Українські Організації, Членів Академії і Членів її Фундації, Прихильників Української Вільної Науки і все Українське Громадянство

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Управа УВАН у США

206 West 100th St., New York, N.Y. 10025

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в Ню Йорку

з нагоди СВІТЛОГО ДНЯ

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

бажає своїм Членам і Прихильникам

Веселих і Щасливих Свят!

Управа

ЗІ СВЯТАМИ ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ БАГАТО РАДОСТИ, [illegible] І УСПІХІВ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, ПРИЯТЕЛЯМ, СИМПАТИКАМ ТА ДРУЖНІМ КЛЮБАМ

складає

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩЕТАРСЬКОГО КЛЮБУ

У Світлий Празник

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

— вітаємо —

[illegible] Патріярха Мирослава Івана, Священний [illegible] Помісної Української Католицької Церкви та увесь [illegible] Божий люд в Україні і в розсіянні сущий радісним традиційним привітом:

Христос Воскрес! *Воістинну Воскрес!*

Старшина і Члени Союзу Українських Католицьких Братств і Сестрицтв в Америці

Радісних, Щасливих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Шановним Гостям, Працівникам і всьому Українському Громадянству

— бажає —

Управа Союзівки

Ліда Кучер і Іван А. Флис

З нагоди

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Батьківський Кружок Школи Українознавства ОУА Самопомочі

бажає

Дирекції, Учителям та Батькам багато щастя, радости та потіхи з дітей

SCHOOL OF UKRAINIAN STUDIES
215 East 6th Street, New York, N.Y. 10003 (212) 533-0750

ОБУЛІД

Об'єднання Українських Лісників і Деревників

з нагоди

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

щиро-сердечно вітає всіх Українських Лісників, Їхні Родини та все Українське Громадянство.

УПРАВА

З Празником

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

сердечно вітаємо

Ієрархів і Духовенство Українських Церков, Начального Пластуна, Головну Пластову Раду і Булаву, Крайову Пластову Раду і Старшину, Членів Пластприяту, Дирекцію Пластової Фундації, Батьків Пластової Молоді, Пластунів і Пластунок та ціле Українське Громадянство міста Ню Йорку.

Христос Воскрес!

Станична Пластова Старшина
Управа Гуртка Пластприяту
Осередок Праці УПСеніорів
і Старшого Пластунства
в Ню Йорку

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Їх Блаженству Мирославові Іванові, Патріярхові Помісної Української Католицької Церкви, Їх Блаженству Мстиславові, Митрополитові Української Православної Церкви, Високопреосвященнішому Кир Стефанові, Митрополитові Української Католицької Церкви в ЗСА, всім Ієрархам Українських Церков, Пластовим Капелянам, всьому нашому Духовенству, нескореному Українському Народові на Рідних Землях, Президентові СКВУ пл. сен. Петрові Саваринові, Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді і Булаві, Всім Крайовим Пластовим Радам і Старшинам, Станичним Пластовим Старшинам і Радам ВШ, Батькам пластової молоді, Добродіям Пласту, Членам Пластприяту, Приятелям Пласту, всім Пластункам і Пластунам у цілому світі та всьому Українському Громадянству

НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

складають

Крайова Пластова Рада і Крайова Пластова Старшина в ЗСА

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТІВКА в НЮ ЙОРКУ

вітає

всіх своїх Членів і все Українське Громадянство

зі Світлим Святом

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

та бажає Їм

МИРУ, РАДОСТИ, ЩАСТЯ і ЗДОРОВ'Я!

ДИРЕКЦІЯ

304 East 9th Street, New York, N.Y. 10003 Тел.: (212) 533-2980

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

бажає

Веселих і Щасливих Свят

Меценатам, Добродіям, усім Членам та Жертводавцям

УПРАВА та АДМІНІСТРАЦІЯ

УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

При цьому закликаємо [illegible] які ще досі не є його членами, вписатися в членство Українського Музею і піддержати цю [illegible]

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003

Тел. (212) 228-0110

ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ в НЮ ЙОРКУ

з нагоди

ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

щиро вітає своїх Членів, Українську Громаду, а зокрема Пластові Проводи, Управу Пластприяту, всіх Фундаторів, Добродіїв та Жертводавців

Христос Воскрес!

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ в НЮ ЙОРКУ

Адреса: Plast Foundation, Inc., 144 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

ВІТАЄ ЩИРИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

2 East 79th Street • New York, N.Y. 10021 • (212) 288-8660

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Професорам і Студентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям на Фундацію Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям і всьому Українському Громадянству

бажає

УПРАВА ФУНДАЦІЇ Українського Вільного Університету

Ukrainian Free University Foundation, Inc.

203 2nd Avenue • New York, N.Y. 10003

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

вітаємо щиро

всіх наших Членів та Прихильників

бажаємо їм

Веселих Свят! — Христос Воскрес!

та дякуємо їм за кожночасну підтримку

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих та Радісних Свят!
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
бажають:
УПРАВА, ДИРЕКЦІЯ і ПРАЦІВНИКИ
УКРАЇНСЬКОЇ ЩАДНИЦІ у Філядельфії

Ukrainian Savings & Loan Association

8100 Roosevelt Blvd. Philadelphia, Pa. 19152 — 1321 West Lindley Ave. Philadelphia, Pa. 19141

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ"
в Ню Йорку

з нагоди Великодніх Свят, пересилає всім своїм Членам, їхнім Родинам, Українським Організаціям і Товариствам як рівнож всьому українському громадянству Веселих та Щасливих Свят Христового Воскресення

Дирекція

"SELF RELIANCE" (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Telephone: (212) 473-7310

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ
— і —
ПЕТРО КУПЕР
власники фірми

B & B MEAT PRODUCTS
168 Bedford Avenue Brooklyn, N.Y.
Tel.: (718) 388-2811

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
пересилає
Всечесному Духовенству, всім Організаціям, Приятелям і всьому Громадянству

TRZASKA FUNERAL HOME
648 — 4th Avenue, Brooklyn, N.Y. (718) 768-6890
6741 — 5th Avenue, Bay Ridge, N.Y. (718) 748-4860
LICENSED MGRS.
ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА • АДЕЛЯ ТЖАСКА МАРЧАК

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
ІРИНА, ЯРОСЛАВ, ЯРОСЛАВ мол. і ОКСАНА КУРОВИЦЬКІ
Ню Йорк, Н. Й.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Воскресення Христового
бажають
РОМАН і СТЕФАН ЛЮТАК, власники

Holiday Lounge
COCKTAILS and DINNER
75 St. Mark's Pl. (8th St.) New York City
(212) 777-9637

Веселих і Щасливих Свят Христового Воскресення
— бажає —
HUCULKA
Icon & Souvenir's Distribution
2860 Buhre Ave. #2R
Bronx, NY 10461

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Українському Духовенству, Організаціям, ВШановним Клієнтам і Знайомим щиро бажає
ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК з дружиною ЮЛІЄЮ і донею МАРУСЕЮ
власник
Української Крамниці
ASTORIA MEAT PRODUCTS INC.
35-09 Broadway (між 35-36 вул.) Long Island City, N.Y. 11106
Тел.: (718) 726-5663

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ВСІМ
ПЕТРО ЯРЕМА
LOUIS J. NIGRO — директор
ROBERT BUZZETTA — CPA
Родина ДМИТРИК

FUNERAL HOME
129 East 7th Street, New York, N. Y.
(Between 1st Ave. and Ave. "A")
ORegon 4-2568
Засновано 1906 р.

З Воскресенням Христовим
поздоровляємо
всіх наших теперішніх та будучих
Покупців на новому місці.
Фірма „АРКА"
26 Перша Авеню, ріг 2-ої вул., в Ню Йорку
ARKA CO. 26 First Ave., New York, N.Y. 10009
Phone: (212) 473-3550

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Родині, Приятелям, Знайомим, Гостям і Любителям мотелю „КСЕНЯ" в Гантері
Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажаю зі щирістю
ОЛЬГА КОБЗЯР з дітьми і внуками

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВШановним Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажають
АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АҐЕНЦІЇ
ЗАСНОВАНА 1920 Р.
KTI
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

1-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЩАДНИЧИЙ БАНК
«ПЕВНІСТЬ»

Найщиріші вітання і побажання
Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков, Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та Установ, Працівникам і Членам банку „Певність" та всьому Українському Громадянству
складає
ДИРЕКЦІЯ

1st SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK
932 - 936 N. Western Ave. Chicago, IL 60622
2166 Plum Grove Rd., Rolling Meadows, IL 60008
DRIVE UP — CASH STATION — WALK UP
820 N. Western Avenue Chicago, IL 60622

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Знайомим та Дорогим Гостям
LESHKO'S RESTAURANT
бажають власники
ІВАН і МАРІЯ ДРОБЕНКО і СИНИ
111 Avenue "A", New York City (Cor. 7th St.)
Tel. (212) 473-9208

Українська писанка — всім радість велика. Наші діти їх красять, святять, ними гордяться.
Де в родині пишуть писанки, там в родині згода.
Христос Воскрес!
З нагоди Святого Воскресення бажаємо Всім
Веселих Свят
М. СУРМАЧ, син МИРОН і донька ЯРОСЛАВА з Родиною

Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Шановним Відборцям, Покупцям, Знайомим
БАЖАЮТЬ
Дарія Ґенза з доньми Олею і Даркою
DELTO EUROPA CORP.
ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ
318 East 9th Street ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 228-2266

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Покупцям, Знайомим — бажають
ЮЛІЯН і МАРІЯ БАЧИНСЬКІ
ВЛАСНИКИ EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.
139 Second Avenue (bet. 8 & 9 Streets) ■ NEW YORK CITY ■ Tel.: (212) CA 8-5590

Христос Воскрес! Воскресне Україна!

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

Веселих та Щасливих Свят

Рідні, Знайомим та Шановним Пацієнтам

— бажає —

Д-р Юліян Гной з Родиною

З нагоди празника ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

— бажаємо —

Родині, Друзям, Побратимам по Зброї та Знайомим

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ! ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Наталка і полк. Петро Войновські

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажає —

д-р Надія і інж. Ігор Кмети з Родиною

Христос Воскрес! Україна Воскресне!

З Великим Празником

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

сердечно вітаю і бажаю обильних Божих Ласк нескореному Українському Народові в Україні, Ієрархам Українських Церков, Духовенству, Проводам політичних Організацій та Громадських Установ, Родині, Приятелям і Знайомим.

о. Митрат ДМИТРО Т. САВКА

Bethlehem, Pa. 18015 859 Nantucked Circle

З ПРАЗНИКОМ

СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажають —

Д-р Остап і Зеня Баран з Родиною

Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

всім своїм ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ

пересилають

ВЛАСНИК — УКРАЇНЕЦЬ

ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ,

К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА

Христос Воскрес!

CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue, Brooklyn, N.Y. 11208

Tel.: (718) 277-2332

Пам'ятники ставимо на всіх цвинтарях.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!.

З ВЕЛИКОДНЕМ — ТРАДИЦІЙНИХ СВЯТ

Усім Рідним, Краянам з Золотого Поділля, Пластунам, Театральним і Регіональним Діячам

— бажає —

Іван Дурбак з родиною

Рідні, Приятелям та Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажають —

Зеня і Іван Бундзяки з синами Александром з дружиною Іреною та Ізидором

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ

щире

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят

бажають

д-р ЮРІЙ, ВІРА, д-р ЛЕСЯ і МАРТА КУШНІРІ

Христос Воскрес!

Радісних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

пересилають

ГРИГОРІЙ і ТЕРЕСА БОЖИК

Woodside N.Y.

ДОРОГИМ ГОСТЯМ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ

бажають

Щиро Сердечне Христос Воскрес!

ОЛЕКСА, МАРІЯ ШУМИЛО

та син АНТІН з Родиною

LEXINGTON HOTEL

Lexington, N.Y. Тел.: (518) 989-9797

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

бажає

РОДИНА НАСЕВИЧІВ

N.E. Corner Franklin & Brown Sts.

109 E. Tabor Road Philadelphia, Pa.

MA 7-1320 DA 9-1844

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Щасливих та Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Друзям та Приятелям по обох боках океану

бажають

Софія і Володимир Левенці з Родиною

З Світлим Празником

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

щиросердечні побажання

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— шле —

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА

Вудгейвен, Н. Й.

Христос Воскрес!

У Світлий День

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

найкращі побажання

Веселих та Щасливих Свят

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

пересилають

д-р Любомир, Арета, Любослав, Андрея і Тетяна ВОРОХИ

З Празником

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям, Знайомим, ВШановним Відборцям і Покупцям

Веселих і Щасливих Свят

пересилає

Михайло Пирський

FIRST AVE. INFANTS & CHILDREN'S WEAR

122 1st Ave., New York, N.Y. 10003 ■ (212) 677-2980

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Хай радісний гомін Великодних дзвонів принесе Вам багато щастя і сповнення всіх надій

— бажають —

БОГДАН і МАРІЯ РОБАКИ

з дітьми і внуками

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РІДНІ І ЗНАЙОМИМ

— бажають —

д-р Олекса Лятишевський з Ріднею

Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Знайомим і Приятелям

— бажає —

д-р Клементій і Ольга Стефанія РОГОЗИНСЬКІ

Радісних Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, КЛІЄНТАМ та цілій УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ

бажає

ЗЕНОН Б. МАСНИЙ

адвокат

142 Друга Авеню • Ню Йорк, Н. Й. 10003

Тел.: (212) 477-3002

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ

з нагоди

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

висловлюємо щирі побажання

Веселих та Щасливих Свят!

Любов М. і Мирослав Роговські та Тобі і Нестор зі сином Данилком

Великдень 1988 Ірвінгтон, Н. Дж.

Д-р МАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА

вітає

СВОЇХ ПАЦІЄНТІВ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ

з Воскресенням Христовим.

Христос Воскрес!

Христос Воскрес!

Веселих та Щасливих Великодних Свят

Христос Воскрес!

Радуйтеся, Божі люди,
Най між нами гнів не буде
Най цвіте любов все Божа
Чиста, мила, як цвіт рожа,
Бо любов прийшла з небес:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

такі бажання шлють з Фльориди

Роман і Лєна Іваницькі

„Славмо Його..."

(Закінчення зі стор. 1)

А з якою Благословенною урочистістю зустрічав ізраїльський нарід славний в'їзд Ісуса Христа до Єрусалиму, як давножданого Месію: „Благословенний, хто йде в Ім'я Господнє! Осанна на Висоті!" (Матвій, 21, 9). І в цьому піднесенні ізраїльського народу, брали участь небесні сили, щоб перед трагічним розп'яттям Христос славно закінчив Своє Велике Благовістя на землі. І це ми бачимо з Преображення Господнього: „І ось два мужі з ним розмовляли — були то Мойсей та Ілля, що з'явилися у славі, і говорили про кінець Його, який в Єрусалимі Він має докінчити" (Лука, 9, 30-31).

Всечесні Душпастирі!

Дорогі Брати і Сестри Християни!

Сьогодні найрадісніше свято у всесвіті. Єднаймось у Христовій Любові! Славмо Христове Воскресіння у цей Святий Тисячний Рік Християнської України, в який Господь благословив нас жити!..

І „Цей День, що його дав нам Господь, радіймо і веселімось сьогодні!". Розбудуймо із палкою любов'ю нашу Святу Українську Автокефальну Православну Церкву (Соборноправну), яка буда Відроджена в Києві, мілсті премудрости Божої, — в Катедрі Святої Софії, на Першому своєму Соборі, 1921 року Божого, під Первоієрархічним Проводом Митрополита Києва і всієї України Святого Православного Просвітителя Священномученика Митрополита Василя Київського (Липківського), як його було Канонізовано до Хору Небезних Святих, на Сьомому Соборі УАПЦ(С), в Катедрі св. апостола Андріля Первозванного, в Дітройті, ЗСА, 1981 Християнського року.

І в цей Святоволодимирський Тисячний Рік Християнської України всі преобразуймося у взаємній любові, у Христовій вірі і мудрості, волі і відвазі до самовідлучення, щоб осягнути в боротьбі перемогу і волелюбний розквіт Української Християнської Суверенної Соборної Держави, як вона була за Хрестителя Київської Руси-України святого рівноапостольного князя Володимира, — наймогутнішою християнською потугою на Сході Европи.

І сьогодні, в цей День Твого Господнього воскресіння, Улюблений наш спасителю, благослови й освяти паски і крашанки та всі тут дари, що Твої вірні принесли до Твоєї Святої Церкви.

Молімось і радуймося, Славмо Спасителя.

Христос Воскрес!

Славмо Його, у Святий Тисячолітній Рік Християнської України!

† **Петро**, архиєпископ Січеславський

† **Іосиф**, єпископ Лубенський

Дано на Великдень, 10-го квітня
1988 Християнського року,
при парафії Святого Володимира,
Хрестителя Українського Народу,
Форт Вейн, Індіяна, ЗСА.

ДУХОВНИЙ ПРОВІДНИК буддистів з Тибету Даляй Ляма відкинув пропозицію Китаю повернутися до своєї батьківщини, під умовою, що не буде боротися далі за її самостійність. Він заявив, що таку пропозицію від китайського уряду він має вже від 1979 року, але ніколи її не прийняв. Але він завжди готовий до зустрічі із представниками китайського уряду, коли будуть наявні доказц, що Китай краще відноситься до тибетців.

ПРОВІДНИКИ південноамериканських країн, які минулого тижня мали зустріч у столиці Венесуелі, Каракасі, з великою резервою, а то й критикою приймають політичну інтервенцію у Панамі та стремління Уряду Роналда Регена видалити генерала Мануеля Норієгу з Панами. Всі вони вважають, що Уряд ЗСА вмішується непотрібно у внутрішні справи Панами.

У СВОЇХ НАМАГАННЯХ, поліпшити здоров'я американських громадян через зменшення споживання товщу, холестеролю та кальорій, Американська академія наук закликає до основної зміни у вирощуванні худоби.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР Едвин Міз запропонував номінувати на свого заступника Джона Шеппердa, колишнього голову Американської адвокатської асоціяції, а на його заступника Френсиса Кітінга, який тепер займає пост асистента секретаря Скарбу.

ПЕРЕДВИБОРИ В СТЕЙТІ Висконсин відбулися в середу, 5-го квітня ц.р., й переможцем у них вийшов з демократичної сторони Майкл Дукакіс, що надало його президентській кандидатурі сильного поштовху й тим самим притьмарило сподівання Джессі Джексона. У Республіканській партії легкої і незаперечної перемоги добився віцепрезидент Джордж Буш.

СЕНАТ СТЕЙТУ АРІЗОНА оскаржив губернатора Евана Мічама у двох проступках і тим самим усунув його зі становища губернатора. Це вперше від 60-их років усунено губернатора будь-якого стейту. Йому закинули протизаконну поведінку у перевірці шантажувань його асистентами, як також і в нелегальних привласненнях стейтових фондів [illegible]

В ЖЕНЕВІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ переговори у справі перемир'я в Афганістані і відтягнення совєтських військ із цієї території. Виглядає, що представники ЗСА і СССР дійшли до порозуміння відносно постачання зброї до Афганістану, після того, як 115,000 совєтського війська, від'їде до дому.

КОМІСІЯ ДЛЯ ВТІКАЧІВ при Об'єднаних Націях подала до загального відома, що від січня 1988 року 170 в'єтнамських втікачів на човнах загинуло біля берегів Таїлянду тому, що поліція та військо Таїлянду не допустило човни з втікачами до берегів. Комісія ОН припускає що число загиблих втікачів є куди вище тому, що в багатьох випадках човни потонули далеко від берегів та ніхто не знає скільки в них було осіб.

АМЕРИКАНСЬКІ ВЛАСТІ у своїй широко закроєній акції проти торгівлі наркотиками заініціювали тепер арештування в Гондурасі одного із торгівців наркотиками, який є підозрілий в убивстві американського агента у Мехіко. Хуан Рамон Матта походить з Гондурасу і має там великі зв'язки з армією та є завдяки торгівлі наркотиками мультимільйонером. Він втік з американської тюрми як також з в'язниці в Колюмбії і жив до останнього часу в столиці Гондурасу, де його у вівторок, 5-го квітня арештувала поліція.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шулц заявив у вівторок, 5-го квітня ц.р., що його розмови в Йорданії та Сирії закінчилися безуспішно. Він зустрівся з королем Гуссейном і президентом Гафез-аль-Ассадом, але йому не вдалося переконати їх випробувати мировий плян ЗСА для Близького Сходу.

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО

Ч. 5-6 КВІТЕНЬ 1988 Ч. V

Любомир Винар

„УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИК": ЙОГО ҐЕНЕЗА І РОЗВИТОК

(1963 - 1988)

Заснування „Українського Історика" в 1963 році стало не лише однією з найважливіших подій для української історичної науки на Заході, але мало також велике значення для всіх ділянок українознавства і дослідження історії Східньої Европи. Генеза журналу безпосередньо пов'язана з підневільним і кризовим станом історіографії в совєтській Україні в 1960-их роках, з постанням Українського Історичного Товариства в 1965 році і станом української історіографії на Заході, а також з діяльністю Історичної Комісії „Зарева", яка видала перші три числа „Українського Історика" в 1963/64 роках.

„Український Історик", який уже існує 25 років, є єдиним українським історичним часописом, що тематично охоплює усі доби історичного розвитку України і допоміжні історичні науки. Журнал творився у винятково важких обставинах; проте ми видержали життєвий іспит і сьогодні відзначуємо 25-ліття „Українського Історика". З перспективи часу можемо ствердити, що зроблено усе, що було в наших силах, аби журнал став репрезентативним виданням української національної історіографії. І тут в першу чергу треба подякувати співробітникам журналу, членам Редакційної Колегії, читачам і добродіям, які спричинилися до його росту. Також треба підкреслити, що редактори У.І. працюють без жадної винагороди, з почуття обов'язку до рідної історії і свого народу.

Сьогодні, з перспективи 25-річчя, з вдячністю відзначаємо перших будівничих і членів Редакційної Колегії „Українського Історика", а саме: Олександра Оглоблина, Марка Антоновича, Богдана Винара, Василя Дубровського, Олександра Домбровського, Михала Ждана, Ігоря Каменецького, Романа Климкевича, Петра Курінного, Михайла Міллера, о. Іренея Назарка, Ярослава Пастернака і Наталію Полонську-Василенко. Зокрема автор цих рядків вдячний за допомогу проф. Олександра Оглоблина і д-ра Марка Антоновича, які в 1960-их роках були головними дорадниками ініціятора журналу. Завдяки праці згаданих будівничих журналу — „Український Історик" здобув життя і українська історична наука у діяспорі отримала своє власне періодичне видання. Розвиток У.І. можна поділити на три періоди: 1) початковий, що охоплює роки 1963 - 1964, коли журнал формував своє тематичне обличчя; 2) основний період розвитку У.І., в роках 1965 - 1985, в якому бачимо збагачення тематики У.І., розширення кола співробітників журналу а також признання журналу в українських і неукраїнських наукових серійних виданнях за його наукову ґрунтовність; 3) найновіший період „Українського Історика", який від 1985 року став журналом історії і українознавства, наближаючись до традиції історичного українознавчого журналу „Україна", що з'являвся під загальною редакцією Михайла Грушевського і виходив у Києві з підтримкою Історичної Секції ВУАН. У тому часі також розширено Редакційну Колегію і тематику „Українського Історика".

(Закінчення на ст. 8-ій)

НАШІ ЮВІЛЯРИ

65-ЛІТТЯ АКАДЕМІЧНО-ПРОФЕСОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ О. ОГЛОБЛИНА

На 1987 рік припало відзначення 65-ліття професорської праці проф. д-ра Олександра Оглоблина в Київському університеті. Достойний Ювіляр є почесним головою Українського Історичного Товариства і одним із найвидатніших українських істориків.

У 1922 році Олександра Петровича обрано звичайним професором на катедрі нової історії України в Київському університеті, що тоді звався Вищим Інститутом Народної Освіти ім. М. Драгоманова. Від того часу професор О. Оглоблин віддає себе повністю академічній підготові і вихованню нового покоління істориків України в різних університетах в Україні, Західній Европі і Америці. Ця високошкільна педагогічна діяльність Ювіляра проходила паралельно з його науково-дослідною і науково-організаційною працею.

Проф. д-р Олександер Оглоблин, почесний голова УІТ

Олександер Петрович був звичайним професором відновленого Київського Державного Університету до 1943 року, з перервою в 1934-38 роках, коли він був позбавлений можливости викладати. Рівночасно він був професором Київського Інституту Народного Господарства на катедрі господарства України (1927-1930), а в роках 1938-1940 професором Одеського Державного Університету на катедрі історії України. У 1941 році закінчується етап професорської діяльности Олександра Петровича в Україні. Не зважаючи на жорстоку совєтську дійсність, проф. Ол. Оглоблин зумів створити свою історичну школу, що складалася з деяких його студентів в Київському університеті.

Розмова з проф. О. Оглоблином

Від Редакції: Олександер Петрович Оглоблин, не зважаючи на свій поважний вік, далі займається науковою працею і пильно слідкує за всіма новими проявами в галузі української історичної науки та інших ділянок українознавства. Редакція „Українського Історика" звернулася до проф. О. Оглоблина, щоби він подав свої думки відносно його наукової творчости й інших питань, пов'язаних з історіографічною та іншою тематикою.

Питання: Які у вас пляни, Олександре Петровичу, у зв'язку з остаточним виготовленням тих творів, які не надруковані і які без сумніву варто надрукувати?

О. Оглоблин: Мені хотілося б, якщо це пощастить мені з огляду на мій вік, стан здоров'я і умовин, в яких я живу і працюю, мені, повторюю, хотілося б: поперше завершити мої студії над Історією Русів. Далі продовжити і завершити, якщо вдасться, бодай в загальних рисах мої студії над історією гуртка Трощинського і Капністом, який був головним репрезентантом української державницької думки в кінці XVIII і першої чверти XIX століття. Мені хотілося б також зібрати деякі мої праці історично-біографічного характеру і все таки здійснити давній мій плян стосовно збірки „Люди нової України", як продовження моїх „Людей старої України". Я не кажу вже про дрібніші праці, окремі теми, що у мене частково вже розроблені і можна було б при деякій допомозі мені — науковій чи науково-технічній, — підготувати і здати до друку, приміром, праці з української генеалогії, зокрема таку як рід і родина гетьмана Петра Дорошенка. Деякі мої праці появляться в „Українському Історику", напр. дослідження, присвячені Михайлові Грушевському, Багалієві й іншим провідним історикам.

Питання: Як Ви дивитеся на ставлення совєтських істориків до концепції державницької історії України?

Відповідь: Що торкається совєтських істориків, то проблема української державности взагалі це є, так би мовити, щось таке гаряче, коло чого вони не можуть поводитися безпечно. З одного боку, в 1920-их роках совєтські історики досить свобідно визнавали існування Козацької держави. Натомість під кінець 1920-их років, і в 1930-их роках і пізніше, совєтські історики змушені були відмежуватися від тих державницьких концепцій і мусіли повторювати партійну науку, що української державности не могло бути аж до большевицької революції й перемоги совєтської влади. ...Але хто зна, куди піде далі совєтська історіографія, коли зміняться якісь політичні обставини на Україні.

Питання: Як вам відомо, в 1988 році відзначаємо 25-ліття появи „Українського Історика", офіціозу УІТ. Будемо вдячні за ваші думки про наш журнал.

О. Оглоблин — „Український Історик" є основним журналом української національної історіографії. Його завдання збігаються з основними завданнями української історичної науки, про які я вже згадував раніше. Ми мусимо зберігати кращі традиції української історіографії, а рівночасно тримати зв'язок із світовою історичною наукою. Треба звернути увагу на наукову критику совєтських наукових концепцій і виправлення фальшів і звичайних помилок в працях совєтських і західних істориків. „Український Історик" заповнює в українській історичній науці поважну прогалину і я вірю в дальший розвиток нашого журналу. Вдержання історичного журналу протягом 25-ти років заслуговує на окреме відзначення.

Навесні 1944 року Ювіляр переїжджає до Праги, де його обрано професором Українського Вільного Університету (УВУ) на катедрі історії України. Після Другої світової війни, в роках 1945-1951, проф. О. Оглоблин продовжує свою професорську діяльність в УВУ, а також стає професором Української Православної Богословської Академії в Мюнхені. У 1965 році УВУ вшанував Олександра Петровича і його наукову діяльність наданням йому почесного докторату юридичних наук.

Після переїзду до Америки, в 1950 роках проф. Ол. Оглоблин продовжує свою професорську діяльність як голова Іспитової Комісії УВУ і професор Українського Технічного

(Закінчення на ст. 8-ій)

З ДІЯЛЬНОСТИ УІТ

Заплановані видання

Завдяки розбудові Фонду М. Грушевського заплановано видати збірку його статтей з 1917 і 1918 років „На порозі Нової України". Також готується до друку однотомник його наукових праць з 1920-их років, а у дальшому готується збірка спогадів про Грушевського.

Із творів Олександра Оглоблина готується до видання „Студії з історії Русів" і „Студії про Петрика".

Тепер готується до друку обширна студія Ігоря Каменецького „Нацистська окупація України" (англійською мовою). Також готується до друку атлас мап України з XVI-XVIII стол., що його укладає А. Ґреґорович. Управа розглядає можливість опрацювання і видання збірної англомовної праці „Історія України" і „Україна в XX столітті" — це основні видання, що їх можна буде зреалізувати лише за повною підтримкою громадянства і установ.

Хто над чим працює

Олександер Оглоблин опрацьовує збірку історично-біографічних нарисів „Люди Нової України".

Богдан Винар далі збирає матеріяли до монографії про академіка Слабченка і редагує престижевий бібліографічний річник „Амерікан Референсе Букс Еннюел".

Марко Антонович продовжує дослідження історії України в XIX столітті, а також опрацьовує монографію про Кониського.

Тома Приймак опрацював англомовну біографічну студію про М. Грушевського, яка виходить в торонтонському університетському видавництві.

Олександер Баран опрацьовує окремі питання, пов'язані із ювілеєм 1000-річчя Хрищення України.

Олег Ґерус опрацьовує монографію про Митрополита Огієнка.

Ігор Камінецький опрацьовує монографію про Україну під нацистською окупацією і також працю про українсько-німецькі зв'язки в XX сторіччі.

Любомир Винар працює над ранньою історією української козаччини і історіографією України в XIX-XX сторіччях.

Аркадій Жуковський редагує збірник історичних праць, пов'язаних з впровадженням християнства в Україні і редагує „Енциклопедію Українознавства".

Тарас Гунчак готує працю про українсько-німецькі взаємини під час Другої світової війни і редагує місячник „Сучасність".

Олександер Домбровський опрацьовує обширну студію про Геродотову Скитію і окремі теми, пов'язані з українською історіографією в XX сторіччі.

Марта Богачивська-Хом'як підготувала до видання студію про українське жіноцтво в суспільному житті, 1884-1939.

Богдан Т. Цюцюра опрацьовує студію про Церкву і державу в середньовічній Україні (Київська Русь)

Орест Субтельний дос-

(Закінчення на стор. 7)

Українське Історичне Товариство висловлює подяку Головному Екзекутивному Комітетові УНСоюзу за дозвіл надрукувати ці матеріяли в органі УНСоюзу, щоденнику „Свобода".

ЗВЕРНЕННЯ

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА Й УСТАНОВ

У 1988 році відзначуємо 25-ліття появи „Українського Історика", єдиного українського історичного журналу поза межами України.

У 1963 році, за ініціятивою історика Любомира Винара, група українських науковців започаткувала видання „Українського Історика", який в короткому часі став офіційним виданням Українського Історичного Товариства. Видавці журналу брали до уваги вимоги і стан української історичної науки на рідних землях і на Заході. В Україні неможливий свобідний розвиток української історичної науки через партійну лінію, що її мусять додержуватися у своїх працях українські совєтські історики. Як відомо, дуже часто американські й европейські історики фальшиво висвітлюють український історичний процес в дусі російської схеми історії Східньої Европи.

Головним завданням „Українського Історика" було і є пильнувати та боронити інтереси справжньої української історичної науки та її кращі традиції. Ми стараємося виправляти фальшиві і тенденційні інтерпретації історії України в совєтських історичних працях і в дослідженнях західніх істориків. Рівночасно згуртовані в УІТ науковці систематично розбудовують українську історіографію на Заході і гідно репрезентують її на міжнародному науковому форумі.

У першому числі журналу ми висловили побажання, щоб „Український Історик" став „правдивим дзеркалом здобутків нашої історичної науки". З перспективи часу можемо ствердити, що журнал повністю виправдав своє існування і став загальновідомим науковим виданням серед українських і неукраїнських наукових кіл. „Український Історик" є рівночасно спільним полем усіх генерацій українських науковців, а також форумом для неукраїнських істориків. В журналі беруть участь визначні наукові сили, а поруч з ними й молодші історики і дослідники допоміжних історичних дисциплін. Статті з „Українського Історика" реєструються в „Гісторікал Абстрактс" — найповажнішому міжнародному бібліографічному виданні й інших важливих бібліографічних довідниках.

Починаючи 1985 роком, „Український Історик" став історичним і українознавчим журналом і значно поширив свою тематику. Тоді також поширено склад редакційної колегії журналу, до якої входять члени (подаємо в поазбучному порядку): Марко Антонович (редактор, Монтреаль), Олександер Баран (Вінніпеґ), Юрій Бойко (Мюнхен), Богдан Винар (Денвер), Тарас Гунчак (Четгам, Н. Дж.), Олег Ґерус (Вінніпеґ, Олександер Домбровський (Ню Йорк), Аркадій Жуковський (Париж), Ігор Каменецький (Мт. Плезент, Миш.), Теодор Мацьків (Гайдельберг), Олександер Оглоблин (Лудлов), Михайло Пан (Клівленд), В. Омельченко (Ню Йорк), Богдан Рубчак (Чикаго), Ігор Стебельський (Віндзор, Онт.), Орест Субтельний (Торонто), Теодор Б. Цюцюра (Мюнхен), Дмитро Штогрин (Урбана, Ілл.). Журнал виходить за загальною редакцією Любомира Винара (Равенна, Огайо).

Досі появилося 96 чисел „Українського Історика" (6,710 сторінок друку), які хронологічно і тематично охоплюють усі періоди української історії, а також допоміжні історичні науки й інші українознавчі дисципліни. Ми зробили все, що в наших силах, щоб „Український Історик" став репрезентативним журналом української історичної науки.

Тепер по 24-ох роках наполегливої праці звертаємося до українського громадянства із закликом допомогти нам розбудувати матеріяльну базу журналу і тим самим забезпечити подальший ріст „Українського Історика". Громадські установи і заможніші громадяни можуть стати меценатами журналу. У нашому ювілейному році хочемо здобути бодай 500 нових передплатників журналу і розбудувати Видавничий Фонд „Українського Історика". Це можемо зробити лише за Вашою активною допомогою. Видання „Українського Історика" — це справа цілої української громади в діяспорі. Розвиток української історичної науки має величезне значення для нашої національної справи. Тому віримо, що громадянство і українські установи, вшанувавши 25-ліття появи „Українського Історика", єдиного українського історичного журналу в діяспорі, допоможуть нам в його розбудові, щоб забезпечити подальший розвиток української історичної думки на Заході.

Управа Українського Історичного Товариства

Пожертви і передплату на „Українського Історика" в Америці (P.O. Box 312, Kent, OH 44240), в Канаді (3804 Oxford Ave, Montreall, Quebeck, H4A 2Y2), в Европі (Dr. O. Wintoniak, Postfach 37 02 48, 8000 Munchen 37, West Germany) Поштові перекази треба виставляти на „The Ukrainian Historian".

Члени УІТ

Наші втрати

Управа Українського Інсторичного Товариства ділиться з громадянством сумною вісткою, що в 1987 році відійшли у вічність такі члени Товариства: бл. п. мґр Олександер Стовба († 31.III 1987); бл. п. Інж. Атанас Мілянич колишній голова Українського Соціологічного Інституту († 30 квітня 1987), бл. п. проф. д-р Юрій Стерчо, голова Секції суспільних наук НТШ (— 18 червня, 1987) бл. п. ред. Фелікс Кордуба († 21 січня 1987), бл. п. Юрій Лавріненко († 14 грудня 1987).

Родинам покійних складаємо наше глибоке співчуття. Вічна їі пам'ять.

Нові члени

Цей список включає дійсних членів і членів — прихильників (любителів історії): д-р Василь Вереш, о. архимандрит Й. Петерс, д-р М. Дем'янів, С. Боднарук, о. Андрій Партикевич, А. Воронін, д-р А. Шахевич, В. Соколовський, А. Тараненко, Богдан Павук, М. Кушнір, Юрій Любінецький, д-р О. Олесюк, Ю. Яцикевич, І. Козаченко, д-р Ернст Лідеманн, мґр С. Мардак, о. Мирон Молчко, інж. Д. Пирогів.

Членами УІТ можуть стати історики і дослідники успільних наук і допоміжних історичних дисциплін, а також любителі історії. Членська вкладка в ЗСА, Канаді і Австралії становить 25 ам. дол., в европейських країнах 50 німецьких марок. Членська вкладка включає передплату „Українського Історика".

Ювілейний Видавничий Фонд „Українського Історика"

У з'язку з відзначенням 25-ліття появи „Українського Історика" — єдиного українського історично-українознавчого журналу на Заході, вирішено заснувати Ювілейний Фонд „Українського Історика" для розбудови журналу і реалізації інших важливих науково-видавничих проєктів УІТ. Ми одержали численні листи від людей доброї волі і українських установ, які розуміють вагу „Українського Історика" і бажають допомогти в праці українських дослідників — саме тому створення Ювілейного Фонду „Українського Історика" є на часі і конкретно допоможе реалізувати важливі завдання української історичної науки. Також Управа УІТ вірить, що в 1988 році зможемо приєднати бодай 500 нових передплатників „Українського Історика". Тут подаємо для загальної інформації такі категорії жертводавців:

1. Фундатори „Українського Історика". Ця категорія включає жертводавців (установи і індивідуальні жертводавці), які зложать добровільну одноразову пожертву в сумі 1000 дол. або більше. Вони стають довічними членами-фундаторами УІТ, одержують ввесь час журнал і 5 книжкових публікацій УІТ, або інших історичних публікацій.
2. Меценати „Українського Історика" — ними стають жертводавці, які зложать одноразову ювілейну пожертву в сумі від 500 дол. до 1000 дол. Вони є довічними членами-меценатами і одержують ввесь час журнал.
3. Добродії „Українського Історика" — ця категорія охоплює жертводавців, які зложать добровільну пожертву в сумі від $100 до 400 дол. Вони одержують протягом двох років „Українського Історика".
4. Прихильники „Українського Історика". Установи і поодинокі жертводавці, які зложать добровільну пожертву до 100 дол. До цієї категорії також можна зачислити пожертви зібрані на збіркових листах.

Треба також пригадати, що в ЗСА пожертви на УІТ можна відтягати від федерального податку. Основна ціль цієї одноразової акції створення 100-тисячного Видавничого Фонду „Українського Історика".

Закликаємо всі українські громадські установи і членів української спільноти в діяспорі стати будівничими української незалежної історичної науки і допомогти в розбудові „Українського Історика". Пожертви просимо висилати на головні представництва „Українського Історика" в Америці, Канаді і Европі.

Новий том „Українського Історика"

(П.С. УІТ, Ню Йорк). — У короткому часі виходить з друку 24-ий том „Українського Історика" за 1987 рік (чч. 1 - 4). Журнал є офіційним виданням Українського Історичного Товариства. Це єдиний український журнал історії і українознавства в діяспорі. Цей том „Українського Історика" виповняють такі дослідження і матеріяли, що містяться в різних відділах журналу: Любомир Винар: „На шляху координації наукової діяльности", Ернст Лідеманн „Термінологічні зауваги до історії Східніх Слов'ян" (в німецькій мові), Відділ історіографічні дослідження — Олександер Домбровський, „Геродотова Скитія", Мазепіяна — Олекса Горбач: „Універсал гетьмана І. Мазепи з 1700 року, „М. Небелюк: „Мазепа в оцінці Вольтера"; Україна в Другій світовій війні — Аркадій Жуковський: „Українські

(Закінчення на ст. 8-ій)

БУДІВНИЧІ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ

Жертводавці на Видавничий фонд

$2,000 — Фундаторка УІТ пані Марія Кротюк (Денвер) у пам'ять 7-ліття смерти бл.п. д-ра Сергія Кротюка.

$1,704.62 (Торонто із спадщини бл.п. Микитинського).

По $500: д-р М. Небелюк, Філія УНО Ст. Боніфас; $200: Дарія Витанович (в пам'ять д-ра Іллі Витановича), Богдан Паук, М. Мацьків, д-р Павло Пундій; по $100: д-р Василь Вереш, мґр Олександер Стовба, д-р Ігор Каменецький, Іванна Сорочинська (в пам'ять бл.п. Сорочинського), І. Козаченко; по $50: Роман Дзюбик, д-р Ярема Раковський, інж. Олексій Шевченко, А. Яременко, Лев Стеткевич, проф. Лев Биковський; по $25: д-р Богдан Шебунчак, Д. Боднарчук, М.С. Іваницький, Я. Дацьків, д-р Мирон Новосад, М. Вербяний, П. Пясецький, Юрій Любінецький, Барбара Бакало; по $20: Юрій Ференцевич, Ю. Любінецький, Галина Акунов; по $15: Е. Сорока, Р. Бойкович, С. Ґеба; по $10: Олена Коновал, В. Палідвор, В. Каницький, о. д-р С. Гаюк, В. Надрага, М. Трофименко; по $5: Яр. Ґелета, інж. В. Дмитріюк, В. Гошовський, д-р Любомир Гайда, Л. Мізь, В. Бакун, З. Матла, О. Морозевич, Ю. Рихтицький, М. Сороколіт.

Пожертви з Німеччини і Австрії

НМ 2,050 — Отець Архимандрит Й. Петерс; Н.М. 1,500 — д-р мед. М. Демянів; Н.М. 500 — п. Теодор Гринів; по 100 нм: проф. д-р мед. Олег Горникевич, В. Проць, о. Мирон Молчко; по 20 нм: інж. В. Слимаковський.

Пожертви з Австралії

125 авст. дол.: збіркова листа проф. д-ра Т. Мацькова.

Управа УІТ складає усім жертводавцям щиру подяку.

Видавничий Фонд М. Грушевського

50,000 дол.: інж. Василь Ростун (Чикаго) на розбудову Фонду Михайла Грушевського ім. В. і Т. Ростунів; 540 дол.: — А. і Е. Тараненко (Англія); по $25: проф. д-р Джан Решетар, Дмитро Дмитерко.

Управа УІТ складає щиру подяку жертводавцям за добровільні датки і розбудову Фонду М. Грушевського.

Пожертви проситься надсилати на таку адресу:
Ukrainian Historical Association, Hrushevsky Fund
P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240

Тих осіб, що бажають передплатити „Українського Історика" і скласти добровільну пожертву, просимо виповнити залучений внизу листок:

ЛИСТОК УІТ

Ім'я і прізвище:..
(англійською мовою)

Адреса: число дому, назва вулиці:
Місто.........................стейт/провінція:.........................зіп.число: ....
У залученні пересилаю передплату на „Українського Історика" в сумі:......................
Пересилаю добровільний даток в сумі: ....
Разом: ....

Чеки або грошові перекази виставляти на УІТ або „Українського Історика".:

"THE UKRAINIAN HISTORIAN"
P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240
U.S.A.

або

"THE UKRAINIAN HISTORIAN"
3804 Oxford Ave., Montreal, Que.,
Canada H4A 2Y2

З діяльности...

(Закінчення зі стор. 6)

ліджує окремі аспекти української політичної історії XVIII сторіччі.

Дмитро Штогрин досліджує пам'ятки старої української літератури (XI стол.) і далі працює над бібліографією Олега Кандиби-Ольжича.

Вищезгадані наукові дослідження членів УІТ з'являються друком у різних наукових видавництвах. Деякі з цих праць будуть видані Українським Історичним Товариством.

Ювілей 1000-ліття Хрищення України

УІТ є членом Комітету Наукового Конгресу в 1000-ліття Хрищення Руси-України, що його очолює проф. д-р Володимир Янів і бере участь в науковому конгресі в Мюнхені. Приблизно десять членів УІТ виголосять наукові доповіді під час даного конгресу. Також в „Українському Історику" друкуються матеріяли, присвячені розвиткові християнства в середньовічній княжій Україні.

У справах відзначення Ювілею, УІТ також співпрацює з Науковою Радою при СКВУ, світовою надбудовою українських наукових установ в діяспорі.

Ми віримо, що українські наукові установи і науковці зреалізують цілий ряд наукових проєктів і тим самим тривало відзначать цей знаменний ювілей.

Видання УІТ

В останніх роках УІТ видало цілий ряд публікацій в українській і англійській мовах, що їх можна ще набути в адміністрації „Українського Історика" в Америці, Канаді і Европі.

Степан Смішко, „Нарис ранньої історії Руси-України". За редакцією і доповненнями О. Домбровського. 236 стор. 15 дол.

Ярослав Пастернак, „Ранні слов'яни в історичних, археологічних та лінгвістичних дослідженнях". Редакція Марка Антоновича. 150 стор. 10.00 дол.

Михайло Грушевський, „Володимир Боніфатійович Антонович", 60 стор. 6.50 дол.

Любомир Винар, Михайло Грушевський і Наукове Товариство ім. Т. Шевченка" (1892-1930), 110 стор. 8.00 дол.

„У п'ятдесятиліття смерти М. Грушевського". Збірник наукових праць (Український Історик, том. 21), 320 стор. 25 дол.

Богдан Винар, „Розвиток економічної думки у Київській Русі", 128 стор. 12 дол.

Володимир Кубійович, „Наукове Товариство ім. Т. Шевченка у 1939-1952 роках", 3 50дол.

Любомир Винар, „Дмитро Дорошенко" 1882-1951. 41 стор. 6.00 дол.

Theodor Mackiw. English Reports on Mazepa". 1987-1799. 175 p. 15.00 дол.

Taras Hunczak, „Symon Petlura and the Jews: A reappraisal" 61 p. 6.00 дол.

Lubomyr Wynar, „Mykhailo Hrushevsky, 1866-1934. Bibliographic Source" 203 p. 16.00 дол.

В Адміністрації „Українського Історика" можна ще одержати попередні томи „Українського Історика" від 1970 року. Ціна 25 дол. від річника.

Michael Pap'ed. „Russian Empire. Some Aspects of Tsarist and Soviet Colonial Practices. 187 p. 14.00 дол.

УКРАЇНЦІ АВСТРАЛІЇ ПРИВІТАЛИ О. МЕШКО

Четвер, 25-го лютого ц.р. був особливим днем у житті українців Австралії. Того дня до них прибула з України Оксана Мешко, провідна постать українського руху опору останніх десятиліть, член-засновник Української Гельсінкської Групи, довголітній в'язень совєтських концентраційних таборів і тюрем. Вона одержала дозвіл приїхати до Австралії на три місяці для лікування серйозно загроженого зору. Старання про її приїзд тривали майже 14 років.

Біля 4-ої години по полудні літак приземлився. Ще одна година формальностей і головний менаджер і племінниця Мая Грудка окремим входом супроводжують її до кімнати для визначних гостей. Їх зустрічає Мирослав Болюх, голова комітету оборони національних і людських прав в Україні. Звучать зворушливі слова привіту, на очах появляються сльози, і Оксана Мешко відповідає: „Дякую, нам треба оборони, допомоги, треба захищати наші права, в нас загрозливе становище..."

Під оплески земляків вона входить до кімнати. Побачивши стільки присутніх, вона якось радісно і зворушливо зареагувала „О, Боже!"

Діти в національних строях піднесять китиці квітів і маленька Меланя Моравська рішучим голоском каже: „Вітаємо Вас, дорога пані Мешко в Австралії!"

Дорога гостя цілує дітей і звертається до „дорогих вітчизників, земляків, братів і сестер". Вона втомлена незвичайно довгою дорогою, всіма перешкодами, але в її виступі відчувається, що вона хоче повністю висловитися, відкрити душу і сказати про все те, з чим пов'язане її життя.

Хоча пишеться сьогодні про звільнювання в'язнів, проте це лише частинна правда, а найменше вона стосується українців. Ще багато цінних, шляхотних

Голова Комітету оборони національних і людських прав України в Австралії Мирослав Болюх вітає Оксану Мешко в кімнаті для визначних гостей на летовищі у Мельбурні. Зліва Мая Грудка, племінниця О. Мешко.

українських патріотів перебувають в тяжких умовах ув'язнення і заслання. Їх багато правозахисників, але про одного вона хоче сказати, про Левка Лук'яненка. Його стан просто трагічний і він не витримає терміну заслання. Ця, колись сильна здоров'ям і фізичною будовою людина, сьогодні з фізичною руїною, хоча духом незламний. Привезли його в 1986 році з концтаборів до рідного Чернігова і 4 тижні намовляли написати покаянну заяву. Єдино логічна відповідь Левка була, що він не має за що каятися, він не поповнив жадного злочину.

Сьогодні у Києві стають на оборону української мови, наших віковічних прав, створився Культурологічний клюб, відновилося видання „Українського Вісника" під редакцією В'ячеслава Чорновола. Але в Києві, у порівнянні до Москви, куди тяжчі умови боротьби за демократію і наші права. Київ у порівнянні до Москви у правовому відношенні — це глуха провінція, його намагаються робити безголосим; тому наша столиця є ізольованою, здана на власні сили.

Оксана Мешко говорить від душі. В неї немає штучної і зайвої фразеології. Вона вміє володіти емоціями і почуваннями, хоча признається, що в одному моменті була близькою, щоб просльозитися.

Перед нами стояла жінка і часом її голос та вираз обличчя зраджували вольовитість і твердість; тоді відчувалося трагедію і важкість долі української жінки, української матері і українського народу.

І хоча австралійські репортери та пресові фотографи не розуміли слів Оксани Мешко, вони бачили на очах присутніх сльози і з респектом слухали і подивляли незвичайну гостю.

Після того вона відповідала на запитання репортерів, а перекладачем був Михайло Моравський. Варто нагадати про одну її відповідь, яка неповністю була надрукованою в пресі. На запитання, що дало їй силу двічі перебути концтабори і довгорічне переслідування, Оксана відповіла: „Мабуть, такою я вродилася. Врешті, я родом з Полтавщини, це така частина України, яку навіть цариця Катерина не змогла закріпачити, а я є з козацького роду".

Голова Комітету М. Болюх представив дорогій гості всіх присутніх, зокрема представників організацій, почнаючи від голови СУОА, і всі, особисто віталися з нею, обдаровували квітами і бажали щасливого та радісного побуту в Австралії.

На закінчення цієї зустрічі знову виступила О. Мешко. Подякувала за теплу зустріч і порівняла, що ледве чи була б така можливість в подібний спосіб привітати в Києві земляка з Австралії. „Я вірю, що ми колись зустрінемося того часу, коли всі українці, що з національної біди і недолі опинилися за межами Батьківщини, в далеких чужих країнах, одного дня зможуть повернутися на рідну землю, де ми народилися і де вас приймуть по-рідному. Під нашим блакитним небом вистарчить місця і простору для всіх. Батьківщина цього від вас чекає. Як відомо, нема кращого місця на земній кулі, як на нашій Україні. Нам відомо, — сказала далі О. Мешко, — про допомогу вашої громади для нас, про ваші старання, пакунки, листи до в'язнів, звернення до урядів країн західнього світу і ваші демонстрації на наш захист. Це нам дещо полегшує нашу ситуацію і за це слава, слава українській громаді в Австралії!".

В багатьох на очах були сльози і в кімнаті для дорогої гості присутні пролунали наші традиційні „Многі літа".

О. С.

Лещатарська прогулька КЛК до Швайцарії

У четвер, 17-го березня ц.р., група лещатарів-членів Карпатського Лещатарського Клюбу поїхала на дев'ятиденну поїздку до Швайцарії на славні лещатарські терени до Сас Фее. Група складалася з 18 осіб — 7 жінок та 11 мужчин під проводом досвідченого організатора заграничних лещатарських прогульок та провідного члена КЛК Ореста Гога-Слупчинського. Досі він зорганізував декілька дуже успішних прогульок.

Цього року учасники прогульки відвідали прецікаве місто Женеву та мали 6 днів їзди на лещатах на теренах, де виріс цьогорічний олімпійський першун Пірмін Цурбріген, з яким наші лещатарі нав'язали контакт і передали йому привіт від одного з найстарших лещатарських клюбів Европи та Америки, Карпатського Лещатарського Клюбу, якому цього року минає 64 роки від дня заложення. В Сас Фее снігу було дуже багато, чого не можна сказати про інші альпійські місцевости, де цієї зими снігу було обмаль. Довелося навіть обмежити з'їзди з деяких трас через небезпеку лявін та погану видність під час снігових завірюх. Окрім того учасники прогульки мали нагоду відвідати мисткиню Зою Лісовську та її чоловіка музиколога Олега Нижанківського, які проживають у Швайцарії та є пропагатором української культури на тому терені. Лещатарів попрощав на летовищі Кенеді в Ню Йорку президент КЛК інж. Володимир Гнатківський з дружиною та побажав їм доброго снігу і погоди.

Сват.

Ділимося сумною і болючою вісткою, що дня 23-го березня 1988 р. відійшов у Вічність в Данбрі, Н. Й.

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

бл. п. інж.

ВОЛОДИМИР КОПИСТЯНСЬКИЙ

Горем прибиті:

дружина — АНІЗІЯ
дочка — МАРТА з мужем МАЙКОМ
син — ОРЕСТ з дружиною ЛОРЕЮ
внуки — ТОДД і ЕЙМІ
брат — ЮРІЙ з родиною
брат — ЯРОСЛАВ в Україні
ближча і дальша Родина в Америці і Канаді

Мій Великдень...

(Закінчення зі ст. 2)

про „українське" Різдво чи коли Великдень, щоб дати Оксані вільні дні і щедрі подарунки.

„Скінчилося" — з досадою сказала голосно сама до себе Оксана, немов цей факт не був їй аж до болю знайомий. І як у всіх болісних думках про кінець того кохання, вона переконувала себе в думках, що так мусіло бути, бо ця любов була абсурдом. З якоюсь полегшою пригадує, що це таки вона вирішила все це покінчити, щоб не ускладнювати йому і собі життя і це вона найшла собі інакшу працю та одного дня попрощала усе, і зв'язок з тим чужинцем, що став її надто близьким і довгі спільні години у праці, і все ці укривані перед оточенням зустрічі.

„Яка пустка залишилася тепер у житті, — думала Оксана — аналізуючи сама свої почування,— але якось вони живуть, кожне зі своїми споминами і зі своїми думками, однак таки правда, що можна зчасом усе забути, навіть найсильніші почування."

„Чи можна"? Оксані нагло видається, що це таки дуже важко, як і важко сказати собі, що немає минулого і що воно тільки непотрібним балястом, якого треба доконче позбутися.

І в неї зроджується просто фізична туга за тим минулим, що його не можна завернути.

Вона тісніше загортається у свій купелевий плащ, що, звичайно, видається їй, охоронним панцирем перед тим світом — із його розчаруваннями, ностальгією і сірим майбутнім, підгріває проходолу через її думки каву та забирається знову енергійно до читання газети.

Легкий, несміливий, дзвінок привертає Оксану до дійсности, але вона не рухається, бож це напевно цей хлопчина, який старається продати її „свою" недільну газету. Але дзвінок відзивається ще раз і ще раз і Оксана вкінці іде нерадо до дверей, щоб насварити на хлопчину.

Відкриваючи двері, злісно вигукує — „What do You..." — і замовкає у середині слова. Там стоїть Ричард із китицею квітів у руках.

— Чи впустиш мене? Не гнівайся, але сьогодні твій Великдень і я так хотів тобі побажати. Писанки не мав де купити, тому моїм звичаєм приніс тобі лише квіти — .І здивований його погляд зупиняється на Оксаниному несвятковому вигляді. — А ти не святкуєш?...

Посмертна меценатська пожертва І. Урбана, піонера-активіста УНСоюзу

Над річкою Гадсоном, поміж містами Олбані та Трой, є невелике містечко Вотервліт, що є частиною одною із шести метрополітальних індустріяльних скупчень стейту Ню Йорку. Відомими є там фабрики сталі. Туди в останніх десятиліттях минулого століття переселювалися українські лемки, головно з повітів Сянік і Горлиці. Туди ще до Першої світової війни переїхав молодий Іван Урбан, народжений 21-го листопада 1891 року. Він походив із лемківського села Конечна, і на новій батьківщині найшов нове життя, працюючи у фабриці сталі Вотервліту. В 1915 році він оженився з Євою Васілько. Щасливе довголітнє подружжя мало трьох дочок, до яких опісля долучилася внучка.

Св. п. І. Урбан

Іван Урбан, привізши у своєму серці шматок України, все своє життя був українським активістом. Примісцевій українській католицькій церкві св. Миколая він скоро по прибутті до нового краю „заложив церковний хор і був його диригентом. Він також заснував при тій церкві вечірню школу українознавства і став її першим учителем. Центром українського життя у Вотервліті невеликої, але спаєної єдністю громади, став та залишився і донині Український Горожанський Клюб, оснований в 1929 році за ініціятивою І. Урбана та його друзів. Він довгі роки був головою клюбу та членом його надзірної ради. Але І. Урбан не обмежувався місцевими організаціями. Він був теж довголітнім секретарем вотервлітського відділу Українського Народного Союзу. Коли постав Український Конгресовий Комітет Америки, він став теж його членом.

Головним стимулом його активности були старання зберегти на американській землі українську ідентичність як церковну, так і національну.

Не дивно, що в 1981 році, коли Іванові Урбанові сповнилося 90 років, громада вшанувала свого діяча бенкетом, щоб висловити йому подяку за багатолітню віддану їй працю. Він помер 10-го лютого 1987 року, майже доживши до ювілею нашого Тисячоліття. Перед своєю смертю він висловив бажання включитися до числа меценатів Гарвардського Проєкту Тисячоліття. Особливо важливим уважав видання нашої літературної спадщини. Тому його родина, шануючи волю свого батька, переслала до Гарварду 25,000 дол., потрібних для здійснення цього шляхетного бажання.

Це дуже підбадьорюючий факт, бо показує, що Тисячоліття українського християнства — це прапор, що може об'єднати українську громаду без різниці походження, віровизнання, покоління та політичних переконань.

Зокрема приємно, як у справи Тисячоліття включаються діти і внуки піонерів, що ще перед Першою світовою війною покинули Батьківщину. І. Урбан, що жив біля 80 років в Америці, доживши до біблійного віку 96 років, особливо бажав собі, що інформація про фундацію одного тому Гарвардської Бібліотеки Давнього Українського Письменства появилась у дорогій йому „Свободі", яку десятками років він передплачував. Ми гордо виконуємо оцим останню волю нашого визначного піонера українського патріота.

Омелян Пріцак

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що дня 5-го квітня 1988 р. відійшла у Вічність

бл. п.

СОФІЯ МИХАЙЛІВ

з дому ШИПУЛА

ПАНАХИДА в середу, 6-го квітня 1988 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в четвер, 7-го квітня 1988 р. о год. 11:30 ранком з церкви св. Юра в Ню Йорку на українське православне кладовище св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

муж — д-р ВОЛОДИМИР МИХАЙЛІВ
син — БОГДАН з дружиною ОЛЬГОЮ
внучка — ОКСАНА
внук — д-р ПЕТРО МИХАЙЛІВ з дружиною БЕЛИНДОЮ
брат — МИХАЙЛО ШИПУЛА з Родиною
ближча та дальша Рідня в Америці та Україні

МИКОЛА ТЕРЛЕЦЬКИЙ

Д-Р МЕДИЦИНИ

колишній сотник-лікар Української Галицької Армії, учасник війни за незалежність України, невтомний громадський діяч: Добродій Пласту, довголітній голова „Просвіти", Кружка Рідної Школи, Надзірної Ради Кооперативи „Злука", відданий лікар-опікун до 89 року його трудолюбного життя,

відійшов від нас зосмотренний Найсвятішими Тайнами 6-го квітня 1988 р. на 97-му році життя в Ньюарку, Н. Дж.

Осталі в глибокому горі:

ОЛЕКСАНДРА ТЕРЛЕЦЬКА, дружина
НЕСТОР ТЕРЛЕЦЬКИЙ, син з дружиною МАРТОЮ та дітьми ІГОРЕМ, ТАНЕЮ і ЮРІЄМ
ТАТЯНИ ТЕРШАКОВЕЦЬ, донька з мужем АНДРІЄМ і донькою ТАМАРОЮ
ЗЕНОН ТЕРЛЕЦЬКИЙ, братанок з жінкою ІРЕНОЮ і доньками ХРИСТИНОЮ і АННОЮ з мужем ОЛЕГОМ
Родини брата МИХАЙЛА ТЕРЛЕЦЬКОГО у Вашінґтоні
Родини брата ГРИГОРІЯ ТЕРЛЕЦЬКОГО в Америці й Україні
Родини сестри АННИ ЗАРИЦЬКОЇ, Чикаго
Родини сестри МАРІЇ ПОПЕЛЬ в Аргентині і в Україні

ПАРАСТАС в п'ятницю, 8-го квітня 1988 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave. Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 9-го квітня 1988 р. о год. 9-ій ранком у цьому ж похоронному заведенні. СЛУЖБА БОЖА о год. 9:30 в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. при Sandford Ave., а відтак на українськім православнім цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Згідно з бажанням Покійного замість квітів на могилу, просимо жертвувати на Пласт або Український Музей в Ню Йорку.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Манггттені	Адреса у Квінсі
ROCKEFELLER CENTER	105-37 64th Avenue
630 5th Ave., Room 1803	Forest Hills, N.Y. 11375
New York, N.Y. 10020	(718) 459-0111

Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку

запрошує Членів й Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ

ВПЛИВ ХРИСТИЯНСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ НА ЗБІРНУ ПІДСВІДОМІСТЬ

яку виголосить

Іван Головінський

(Ратгерський Університет)

що відбудеться

в суботу, 16-го квітня 1988 р. о год. 5-ій веч. в домі НТШ в Ню Йорку

при 63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями

Олімпійський Комітет Української Олімпіяди і Здвигу Молоді

сердечно запрошує Українську Громаду Філадельфії і околиць на

БЕНКЕТ-БЕНЕФІС

який відбудеться в суботу, 16-го квітня 1988 року в Українському Освітньо-Культурному Центрі, 700 Сідер Рд., Абінґтон, Па.

Коктейл — год. 7:00 веч. Бенкет — год. 7:30 веч.

В програмі бенкету: виступ визначних спортовців, Зеня Тарчанин-Кунаш — сопрано, Галя Мазурок-Рей — акомпаніямент і Театральна студія під керівництвом маестра Володимира Шашаровського. Д-р Ігор Кунаш — ведучий програмою

Датки — 40.00 дол. від особи.

Квитки вступу до набуття в УОКЦ, УСО „Тризуб" або в членів Олімпійського Комітету

Весь дохід з цього бенкету призначений на покриття коштів Олімпіяди і Здвигу Молоді, що відбудеться в днях 27-30-го травня 1988 р.

Екзекутива Української Олімпіяди і Здвигу Молоді щиро запрошує українську громаду Філадельфії і околиць громадно прибути на бенкет і в той спосіб допомогти своїй молоді успішно перевести Олімпіяду і Здвиг з приводу величавих роковин Тисячоліття Хрищення України

...ДАЛЬША ДОСТАВА ЗБРОЇ із ЗСА для контрас в [illegible] попаде на труднощі, з уваги на перемир'я, що [illegible]. В майбутньому не можна буде доставляти [illegible] без відома і згоди сандиністів.

ЛІТАК З КУВАЙТУ, НА ЯКОМУ було 110 пасажирів, [illegible] в часі лету з Бангкоку до Кувайту. Літак [illegible] в Мешеді на території Ірану, а терористи [illegible] звільнення 17-ох в'язнів, що сидять у тюрмі в Кувайті за терористичні акти ще з 1983 року проти [illegible] американської амбасади, в яких загинуло 4 особи, [illegible] було поранено.

П'ЯТЬ ЧЛЕНІВ ПЛЕМЕНИ курдів, що були поранені у [illegible] Ірану з Іраком прилетіли до Ню Йорку іранським [illegible]. Як заявляють іранські представники, курди були поранені хемікаліями, які вживали іракські [illegible] на місто Галабджа. Як ствердили американські [illegible] поранених курдів, всі п'ять осіб в [illegible], мають хемічні пошкодження очей, гортанки і [illegible].

[illegible] Company
Department Store
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

Любов Коленська
ДЗЕРКАЛА
НОВЕЛІ
Ціна $13.00 з пересилкою
[illegible]
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

СПРАВЛЯЄМО ПОМИЛКИ

У статті Миколи Бараболяка п.з. „Горбачовський феномен" („Свобода", ч. 65, з 7-го квітня ц.р.), має бути: „...мабуть, під дуже видатним впливом таких знавців Заходу, як докторант Колюмбійського університету і колишній амбасадор СССР у Канаді Яковлев і амбасадор СССР у Вашингтоні Добринін..." Як також треба читати, що „А то все мовчить", — як жалівся недавно Іван Драч, перебуваючи в наших еміграційних осередках". — Ред.

THE PERFECT GIFT
GOLD TRIDENT JEWELRY
from
EMBLEMS OF THE WORLD
P.O. Box 2224
Ventnor, N.J. 08406
Call Toll Free 1-800-872-3600

Наяґарський Окружний Комітет УНС
повідомляє, що
в суботу, 30-го квітня 1988 р., о год. 2:30 по пол.
в залі Української (Ст. Катеринс) Кредитівки
118 Niagara Street, St. Catherines, Ont.
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ НАЯҐАРСЬКОЇ ОКРУГИ
У Загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати наступних Відділів:
Бімсвілл ч. 403; Торольд ч. 412; Ст. Катеринс чч. 427, 454; Наяґара он де Лейк ч. 468; Велланд ч. 461; Ґримсбі ч. 451; Гемильтон чч. 416, 458 і 462.
Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.
ПРОГРАМА НАРАД
1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово члена Головного Уряду УНС
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів
У зборах візьмуть участь:
д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
мґр Іван Геврик, головний директор для Канади
Вельмишановних Урядовців Відділів та Делегатів просимо відложити в цей день всі інші зайняття і прибути точно на Збори. Ріст - розбудова Українського Народного Союзу вимагає нашої зустрічі і спільної праці.
За ОКРУЖНУ УПРАВУ:
о. Михайло Блаженко, почесний голова
д-р Богдан Долішний, голова
Єфим Омельченко, секретар
Михайло Боровський, касир

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на [illegible] працю та акції для:
1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців
[illegible]
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
[illegible]
[illegible]
Сума пожертви $
ім'я та прізвище
число дому, вулиця
місцевість стейт поштовий код

Розмова...

(Закінчення зі стор. 6)

Інституту в Ню Йорку. Пізніше у роках 1968-1970 він був першим професором гостем історії України в Гарвардському університеті, де мав своїх здібних учнів.

Цей коротенький і неповний огляд професорської діяльности Ювіляра вказує на його винятковий заслуги у розбудові академічно-університетського життя в Києві, Одесі, Празі, Мюнхені, Ню Йорку і Кембриджі, а зокрема в підготові й вихованні нових поколінь українських істориків, які тепер продовжують кращі традиції української історіографії.

Українська Асоціяція Університетських Професорів вибрала професора Олександра Оглоблина своїм почесним членом за його винятковї академічні заслуги.

Сьогодні, після багатьох років наукової і академічної діяльности, проф. д-р Олександер Оглоблин заслуговує від українських наукових, високошкільних установ і української спільноти на повне признання за його тривалий вклад в українську історичну науку і за його академічну працю в українських університетах в Україні й на Заході.

Члени Українського Історичного Товариства і Редакційна Колегія „Українського Історика" сердечно бажають дорогому Ювілярові кріпкого здоров'я і всіх благ, з перш за все появи обширної студії про його життя, його академічну діяльність і наукову творчість. Ми віримо, що Українське Історичне Товариство, у щілносно короткому часі, видасть таку монографію і так бодай малою мірою сплатить свій борг вдячности нашому дорогому Ювілярові.

Управа Українського Товариства
Редакційна колегія „Українського Історика".

Увага! Торонто й околиця! Увага!
В неділю, 1-го травня 1988 р., о год. 2:30 по пол.
в будинку СКВУ
2118 A Bloor Street, Toronto, Ontario
— відбудуться —
РІЧНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ
У Загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати Відділів.
Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.
ПРОГРАМА НАРАД
1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово представників Екзекутиви УНСоюзу
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів
У Зборах візьмуть участь:
д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
мґр Іван Геврик, головний директор для Канади
Леонід Філь, головний контролер УНС
ред. Василь Дідюк, головний радний УНС
За ОКРУЖНУ УПРАВУ
о. д-р Мирон Стасів, голова
Іван Шлапак, секретар

Український Народний Союз
пошукує повністю або частково затруднених, досвідчених
АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
зі знанням української і англійської мов
на околиці:
Торонто, Монтреалу, Едмонтону, Вінніпеґу та інших теренів
• Допоміжні інформації
• Платня у формі зачету
• Комісове
• Всі бенефіти
Звертатися до:
Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B8
Tel.: (204) 582-8695
або до
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Новий...

(Закінчення зі стор. 6)

землі під румунською окупацією в часі Другої світової війни (Північна Буковина, частина Бесарабії і Трансністрія, 1941 - 1944); Спогади — Микола Капустянський: „Записи-спогади з 1929 - 1938 років", Євген Онацький: „Під омофором барона В. Василька"; Видатні науковці — Олекса Вінтоняк: „Борис Дитрович Купчинський"; Українці в Канаді — Ярослав Рудницький: „До історії української меншости в Канаді"; Грушевськознавство — В. Міяковський: „Лицар невтомної праці", „Справа про висилку проф. М. Грушевського в 1914 році"; Джерела до історії Церкви — Юрій Бойко-Блохин: „Важливий документ Церковної Ради УАПЦ з 1941 року"; Українське шкільництво — М. Мельник: „Про кількість українських шкіл у великих містах України"; Документації — О. Стовба — „Насильна репатріяція", О. Верхівський — „Чому ми не хочемо повертатися на батьківщину?"; З Архіву — „Матеріяли до українсько-го наукового життя на Заході", лист Володимира Кубійовича, Олександра Грановського і Івана Лисяка Рудницького; 70-ліття Центральної Ради — „Вісті з Української Центральної Ради"; Рецензійні статті — Ігор Стебельський: „Новий історичний атлас України в англійській мові" (по англійському), В. Шандор — „Початки Християнства в Карпатській Україні". У цьому томі У.І. друкуються рецензії на різномовні українознавчі видання. В науковій хроніці знаходимо статті про ювілеї Олександра Оглоблина і Олександра Домбровського, а також матеріяли про діяльність УІТ, Наукової Ради СКВУ, УВАН, УВУ, НТШ, 1000-ліття Хрищення України і інші матеріяли. Річна передплата „Українського Історика" виносить 25 американських долярів для індивідуальних передплатників і 30 дол. для установ. Добровільні пожертви слід надсилати на таку адресу: Ukrainian Historical Association, P. O. Box 312, Kent, Ohio 44240.

„Український..."

(Закінчення зі стор. 6)

Які ж були і є основні завдання нашого журналу? У першій редакційній статті У.І. ми писали: „Основна мета нашого видання — ознайомити ширші кола нашого громадянства з історичними досягненнями українських і чужинецьких науковців, присвячених в першу чергу історії України і Східньої Европи. Будемо старатися всебічно висвітлювати історичну проблематику, наукову діяльність українських і чужинецьких інституцій, інформувати про працю дослідників, подавати огляди нових видань..." (У.І., ч. 1, 1963, стор. 1). Це були відповідальні, але скромні завдання „Українського Історика", який в 1963 і 64 роках виходив, як історичний бюлетень, а в 1965 став історичним журналом У.І.Т. З кожним роком завдання журналу збільшувалися у зв'язку із поширенням його історичної і українознавчої тематики. Ішлося не лише про наукову критику різних фальшивих тенденційних концепцій, які домінували в совєтській Україні й на Заході і стосувалися різних періодів історії України. Наша критика охоплювала часи, починаючи від українського середньовіччя і кінчаючи 20-им століттям, в якому народилася найновіша українська державність в 1917-1918 роках. Слід пам'ятати, що саме в цей час український нарід поніс великі втрати, спричинені більшовицько-російським режимом і нацистською окупацією України під час Другої Світової Війни. Крім того, треба було зайняти критичне становище стосовно хибних історичних схем і термінології, які в кривому дзеркалі висвітлювали український історичний процес. Також окрему увагу присвячено оригінальним дослідженням центральних подій історії України і публікації джерельних матеріялів. Можливо, перелік окремих розділів журналу вкаже на діяпазон тематики „Українського Історика". Назовемо окремі відділи У.І.: „Історіографічні дослідження", „Періодизація і термінологія історії Східньої Европи", „Історичні Джерела", „Грушевськознавство", „Шевченкознавство", „Мазепіяна", „Допоміжні історичні науки", „З історії української мови", „Наукові установи", „Історія еміграції", „Мемуаристика", „Бібліографічні дослідження", „Літературознавство", Джерела до історії наукового життя". Слід згадати також широкий відділ рецензій та наукову хроніку. Тут треба відзначити впровадження відділу „Грушевськознавство", в якому систематично друкуються дослідження життя і творчости найвидатнішого історика України і батька української державности в 20-му столітті. Як відомо, творчість Грушевського представлена у фальшивому освітленні в СССР, а також деякими дослідниками на Заході.

Понад 110 дослідників друкували свої праці на сторінках „Українського Історика". Хоч би згадати праці Ол. Оглоблина, Я. Пастернака, Н. Полонської-Василенко, М. Антоновича, В. Міяковського, О. Домбровського, Ю. Бойка, Б. Винара, І. Каменецького, Т.Б. Цюцюри, Т. Гунчака, І. Витановича, О. Барана, Т. Мацькова, В. Кубійовича, О. Субтельного, Л. Биковського, М. Жданa, О. Пріцака і цілого ряду інших дослідників. Від 1963 р. до сьогодні з'явилося 24 томи (96 чисел) „Українського Історика", в якому видруковано 535 статтей, включаючи архівні матеріяли, 456 рецензій і численні хронікальні замітки — приблизно понад 6710 сторінок друку. Себто УІТ щороку видавало пересічно 280 стор друку важливих історичних матеріялів. Беручи до уваги, що матеріяльно багатші наукові установи, які чилять себе головними, не спромоглися на видання наукового українознавчого журналу, витривалість УІТ в утриманні й розбудові „Українського Історика" є унікальна. Особливо це ясно тоді, коли взяти до уваги далеко не задовільну матеріяльну основу даного видання.

Тут треба підкреслити це одну важливу рису: „Український Історик" став творчою науковою трибуною для дискусій і критики, без яких неможливий розвиток історіографії і українознавчих наук. Різні історики й дослідники численних ділянок українознавства беруть участь в „Українському Історику" — вони репрезентують різні покоління істориків та різні історіософічні течії. І саме в цій різноманітності криється ключ до розуміння настанов редактора і Редакційної Колегії стосовно вибору друкованих матеріялів. Ми не віримо в догматичний підхід для відтворення й реконструкції історичних явищ, але завжди наголошуємо потребу джерельно-обєктивної аналізи подій в різних періодах історії України. Ми дали нагоду українським і неукраїнським дослідникам аналізувати й висвітлювати різні етапи українського історичного процесу, без жадних „ідеологічних" цензур або упереджень. Ми ніколи не вірили в т.зв. „партійну історію" в совєтській Україні або у вільному світі, яка спричиняється до фальшивого і тенденційного освітлення історії. У цьому підході, на нашу думку, криється успіх довголітнього розвитку „Українського Історика". У нашій праці були успіхи і невдачі — але журнал української національної історіографії існує й буде далі розвиватися. 25-літнє існування „Українського Історика" — це в першу чергу вияв зрілости української історичної науки на Заході.

Головним завданням українських істориків і УІТ є опрацювання солідних наукових праць, присвячених центральним темам української історії — починаючи від раннього історичного періоду, середньовічної української держави, аж до сучасної доби. Також шляхом наукової дискусії треба переконати науковців вільного світу, що їхня тенденційність у висвітленні історії України, яку вони часто вважають додатком до історії Росії, недоречна і шкідлива. Треба дбати про впровадження обєктивної схеми історії Східньої Европи, в якій реконструкція українського історичного процесу не буде заснована на ідеологічно-партійних схемах совєтських істориків або працях західних істориків, котрі нерідко перебувають під впливом імперських концепцій російської історіографії.

У 1988 році відзначаємо 1000-ліття удержавлення християнства в Україні. Одним із тривалиших і конкретних відзначень цього Ювілею була б спонтанна піддержка українським громадянством дальшого розвитку нашого єдиного історично-українознавчого журналу, який уже 25 років служить історичній правді, науці й українському народові.

Увага! Ню Йорк і околиця! Увага!
В четвер, 28-го квітня 1988 р., о год. 6-ій веч.
в залі Українського Спортового Клюбу
при 122 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС міста НЮ ЙОРКУ і ОКОЛИЦЬ
до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, представники Відділів та делегати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів.
4, 5, 6, 8, 16, 19, 86, 130, 158, 184, 194, 195, 200, 203, 204, 205, 211, 212, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489
ПРОГРАМА НАРАД
1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір нової Управи
9. Слово Члена Екзекутиви
10. Плян праці на нову каденцію
11. Запити, внески і пропозиції
12. Закриття зборів
У зборах візьмуть участь
д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
Володимир Сохан, головний секретар УНС
Закликаємо всі Відділи перед нарадами вплатити свої вкладки до каси Окружного Комітету.
За ОКРУЖНУ УПРАВУ
Д-р Іван Флис, почесний голова
Микола Хоманчук, голова

Крізь...

(Закінчення зі ст. 2)

рік. З нагоди свята влаштовано антирелігійний виступ. Театральна заля повна народу. Запрошено на диспут і митрополита. Виступають найвидатніші промовці антирелігійної пропаганди, які проречисто й логічно намагаються довести, що Христос ніколи не існував, що віра є забобон. Люди мовчки й уважно слухають. Останнім мав би слово сказати митрополит, але лишається десять хвилин до закриття зборів. Голова йому пропонує:

— Може зрезигнуєте зі свого слова, бо лишається щось із хвилин п'ять — однаково нічого не встигнете сказати.

— Ні, — відповідає той — мені вистачить півхвилини.

Митрополит сходить на трибуну, обводить очима залю і кидає урочисто й коротко:

— Христос Воскрес!

— Воістину воскрес! — майже одноголосно відповідає натовп.

— Більше мені нічого не треба!

З цими словами він лишає трибуну.

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник полагоджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

НАБУДЬТЕ ДОЗВІЛ НА ПРОДАЖ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ!
Вже сьогодні почніть нову кар'єру професійного консультанта УНСоюзу в справах забезпечення!
КУРС ПОЧИНАЄТЬСЯ
у вівторок, 12-го квітня 1988 року і буде продовжуватися кожного вівтірка в год. 7-ій веч. в головній Канцелярії УНСоюзу до 10-го травня 1988 року.
UNA HOME OFFICE
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302 ■ Tel.: (201) 451-2200
Зголошуватися до МИКОЛИ БОЙКА
Нам потрібно продавців забезпечення, затруднених на повний і неповний час!
(КУРС ЗАПЛЯНОВАНИЙ ДЛЯ ОСІБ З НЮ ДЖЕРЗІ, ПЕНСИЛЬВАНІЇ, ДЕЛАВАРУ І МЕРИЛЕНДУ)

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"
[illegible]ЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ
якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ
Окремих листів у тій справі не будеться відписувати.
ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.